

قدم به قدم، همراه دانشجو...

WWW.GhadamYar.Com

جامع ترین و به روز ترین پرتال دانشجویی کشور (پرتال دانش)
با ارائه خدمات رایگان، تحصیلی، آموزشی، رفاهی، شغلی و...
برای دانشجویان

- ۱) راهنمای ارتقاء تحصیلی. (کاردانی به کارشناسی، کارشناسی به ارشد و ارشد به دکتری)
- ۲) ارائه سوالات کنکور مقاطع مختلف سالهای گذشته، همراه پاسخ، به صورت رایگان
- ۳) معرفی روش‌های مقاله و پایان‌نامه نویسی و ارائه پکیج‌های آموزشی مربوطه
- ۴) معرفی منابع و کتب مرتبط با کنکورهای تحصیلی (کاردانی تا دکتری)
- ۵) معرفی آموزشگاه‌ها و مراکز مشاوره تحصیلی معتبر
- ۶) ارائه جزووات و منابع رایگان مرتبط با رشته‌های تحصیلی
- ۷) راهنمای آزمون‌های حقوقی به همراه دفترچه سوالات سالهای گذشته (رایگان)
- ۸) راهنمای آزمون‌های نظام مهندسی به همراه دفترچه سوالات سالهای گذشته (رایگان)
- ۹) راهنمای آزمون‌های کارشناسان رسمی دادگستری به همراه سوالات سالهای گذشته (رایگان)
- ۱۰) آخرین اخبار دانشجویی، در همه مقاطع، از خبرگزاری‌های پر بازدید
- ۱۱) معرفی مراکز ورزشی، تفریحی و فروشگاه‌های دارای تخفیف دانشجویی
- ۱۲) معرفی همایش‌ها، کنفرانس‌ها و نمایشگاه‌های ویژه دانشجویی
- ۱۳) ارائه اطلاعات مربوط به بورسیه و تحصیل در خارج و معرفی شرکت‌های معتبر مربوطه
- ۱۴) معرفی مسائل و قوانین مربوط به سربازی، معافیت تحصیلی و امریه
- ۱۵) ارائه خدمات خاص ویژه دانشجویان خارجی
- ۱۶) معرفی انواع بیمه‌های دانشجویی دارای تخفیف
- ۱۷) صفحه ویژه نقل و انتقالات دانشجویی
- ۱۸) صفحه ویژه ارائه شغل‌های پاره وقت، اخبار استخدامی
- ۱۹) معرفی خوابگاه‌های دانشجویی معتبر
- ۲۰) دانلود رایگان نرم افزار و اپلیکیشن‌های تخصصی و...
- ۲۱) ارائه راهکارهای کارآفرینی، استارت آپ و...
- ۲۲) معرفی مراکز تایپ، ترجمه، پرینت، صحافی و ... به صورت آنلاین
- ۲۳) راهنمای خرید آنلاین ارزی و معرفی شرکت‌های مطرح
- (۲۴)

WWW.GhadamYar.Ir

۰۹۱۲ ۳۰ ۹۰ ۱۰۸

WWW.PortaleDanesh.com

باما همراه باشید...
WWW.GhadamYar.com

WWW.GhadamYar.Org

۰۹۱۲ ۰۹ ۰۳ ۸۰۱

کلیات

جرائم‌شناسی یا بزهشنسانی عبارت است از بررسی علمی پدیده مجرمانه؛ این پدیده صرفاً مفهومی جرم شناختی است و به دو صورت محقق می‌گردد یا به صورت فعل یا بطور ترک فعل رفتاری است که از یک انسان اجتماعی به منظور تخطی از اوامر مقنن سر می‌زند و فعل نیز رفتاری است که نهی مقنن را نقض می‌کند. بنابراین آن دسته از رفتارهایی که در منابع حقوق کیفری - یعنی مقررات جزاگی - دارای حکم خاصی هستند در بحث جرم‌شناسی مورد توجه قرار می‌گیرند و هر انحرافی که در قانون فاقد کیفر و مجازات باشد هر چند نظم عمومی را مختل نماید اصولاً در جرم‌شناسی مورد توجه نمی‌باشد زیرا دارای کیفر نیست.

شایان توجه است در سیاست جنایی، پدیده مجرمانه از دو جهت قابل بررسی است یکی از بعد مجرمانه - یعنی جرم - و دیگری از بعد جامعه‌شناسی - یعنی کژمداری یا انحرافهایی که از حیث اجتماعی دارای پاسخ است اما مشمول حقوق جزا نمی‌باشد. در سیاست جنایی هر دو جهت یعنی برخلاف هنجار اجتماعی رفتار کردن و دور شدن و پشت کردن به قاعده و هنجار اجتماعی وجه اشتراک جرم و کژمداری است ولی وجه افتراق آنها این است که جرم دارای پاسخ اجتماعی است که همان کیفر می‌باشد؛ در حالی که پاسخ انحراف و کژمداری، سرزنش اجتماعی است و بعد غیر کیفری دارد و در جرم‌شناسی پدیده مجرمانه رفتارهای مثبت و منفی است که ضمانت اجرای کیفری دارد.

جرائم‌شناسی علم شناخت پدیده مجرمانه یعنی علل تکوین جرم و خصوصیات چگونگی ارتکاب جرم و دانش شناخت علل و عوامل ارتکاب و ماهیت جرم است. جرم‌شناسی به تنها یعنی به بررسی علمی جرم می‌پردازد، ولی در آسیب‌شناسی هر گونه عملی که مغایر نظم عمومی باشد بررسی و مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

دانشگاه شهید بهشتی

دانشکده حقوق

دوره کارشناسی ارشد

تقریرات درس

جرائم‌شناسی

(جرائم سازمان یافته)

استاد: ع.ح. نجفی ابرندآبادی

تهییه و تنظیم

امیر حسن نیازپور

نیم سال نخست سال تحصیلی ۱۳۸۰-۸۱

شاخه‌های جرم‌شناسی کاربردی

۱. جرم‌شناسی بالینی: شاخه‌ای از جرم‌شناسی است که با تأکید بر اصلاح و درمان بزهکار، در صدد جلوگیری از تکرار جرم است.

۲. جرم‌شناسی پیشگیرانه: شاخه‌ای از جرم‌شناسی که در صدد پیشگیری از وقوع جرم است. یعنی اقداماتی غیرکیفری را پیش از ارتکاب بزه اعمال می‌نماید.

۳. جرم‌شناسی انتقادی: شاخه‌ای از جرم‌شناسی است که با به نقد کشیدن نهادهای عدالت کیفری در صدد علت یابی پدیده مجرمانه برمی‌آید.

جوهره اصلی جرم‌شناسی یا آسیب‌شناسی این است که با جرم سر و کار دارد و در بُعد کاربردی به حالت خطرناک نیز توجه می‌کند. البته در آسیب‌شناسی و جامعه‌شناسی انحراف به آن حالت خطرناک نمی‌گویند بلکه از آن به انحراف یاد می‌کنند.

جرائم‌شناسی در همه جا یک موضوع را بررسی نمی‌کند، چرا که جرم در مکان و همچنین در بُعد زمان متغیر است؛ مثل شرب خمر در ایران که در حال حاضر جرم است اما قبل از انقلاب جرم بحساب نمی‌آمد و همینطور زنا در حال حاضر در ایران جرم است ولی در برخی کشورها مانند ترکیه عمل مجرمانه‌ای تلقی نمی‌گردد. در اینجاست که بحث جرایم غریزی یا طبیعی پیش می‌آید. از نظر گاروفالو جرم طبیعی دارای دو ویژگی است:

نخست، آن دسته از جرایمی که غریزه شفقت انسان را خدشه‌دار می‌کند؛ مانند قتل که تمامیت جسمانی اشخاص را مورد تعرض قرار می‌دهد.

دوم آن دسته از جرایم که، نیاز یا احساس تقوی و درستکاری را مورد خدشه قرار می‌دهند؛ مانند سرقت و جرایم علیه اموال.

پس جرایمی که علیه تمامیت جسمانی و نیاز مالی و صداقت نسبت به افراد رخ دهد غریزی یا طبیعی هستند.

ویژگی‌های جرم‌شناسی

۱. تنها رشته‌ای است که به علل بررسی ارتکاب جرایم می‌پردازد؛

۲. روش خاص خودش را دارد یعنی استقرایی است؛

۳. نسبت به حقوق جزا رشته‌ای است انتقادی. مثلاً مفاهیمی مانند آزادی مشروط یا تکرار جرم که از دستاوردهای جرم‌شناسی است، به نقد می‌کشد. به عبارت دیگر جرم‌شناسی در مقام تحول حقوق جزا است.

بنابراین اگر پذیریم حقوق جزا شاخه‌ای از سیاست جنایی است می‌توان گفت که جرم‌شناسی در مقام تغذیه حقوق جزا است. جرم‌شناسی رشته‌ای است مرکب و تعریفی کلی و غیر شخصی از جرم و مصاديق آن ارایه می‌دهد، مثلاً مQN سرفت را تعریف می‌کند ولی از سارق تعریفی مطرح نمی‌نماید. اما بررسی همه جانبه سارق در جرم‌شناسی صورت می‌پذیرد.

حقوق جزا بایدها و نبایدها را بیان می‌کند و با تعیین مجازات امیدوار است کسی مرتکب جرم نشود و به دنبال ایجاد مدینه فاضله است. بنابراین حقوق کیفری، ملکی ارزش‌های اساسی یک جامعه است؛ یعنی قانون جزا قانون ارزش‌های معمول و مورد حمایت جامعه است. اما جرم‌شناسی صرفنظر از تصورات قانونگذار، جرم و مصاديق قانون را آنطور که در عمل تحقق می‌یابد بررسی می‌کند. در حقوق جزا صحبت از سرقت است اما در جرم‌شناسی هدف، مرتکب سرقت است زیرا هر جرمی انگیزه، عنصر و شرایط ویژه خود را داراست و هر کدام از اینها نیز بحث خاص خود را می‌طلبد اما وجهه اشتراکشان جرم است. بنابراین جرم‌شناسی نقض ارزش‌های اساسی را که قانون بیان کرده است بررسی می‌نماید.

گفتنی است حقوق جزا باز روی مسلح نظام حقوقی در هر کشور محسوب می‌شود. البته سایر رشته‌ها نیز دارای ضمانت اجرا می‌باشند اما بعد قهرآمیز ندارند؛ مثلاً در حقوق اداری انفال یا اخراج وجود دارد اما این ضمانت اجرایها مجازات نیست.

جرائم شناسی ۸۹۷

ضمانت اجرای مدنی نیز مثلاً در مورد اعتیاد، حق حضانت والدین معتاد را ساقط می‌کند یا تقاضای طلاق را از سوی زن به دلیل اعتیاد همسرش به دنبال دارد؛ ولی برخی ضمانت اجراهای معمول در سایر رشته‌ها در حقوق جزا نیز ملاحظه می‌گردد؛ مانند جرمیمه که هم کیفر است و هم نوعی غرامت تلقی می‌شود. پس حقوق جزا در مقام حمایت از مهمترین ارزش‌ها جرم انگاری می‌کند و بقیه موارد – یعنی ارزش‌هایی که از اهمیت کمتری برخوردارند – را به اخلاق، جامعه و نهادهای جامعوی واگذار می‌کند، مانند انجمن‌های حامی محیط زیست یا خانواده‌ها.

جرائم شناسی‌های واکنش اجتماعی، شاخه انتقادی جرم‌شناسی محسوب می‌شوند که نهادهای عدالت کیفری را مورد نقد و بررسی قرار می‌دهند. می‌توان گفت نود درصد جرایم، آفریده ذهن قانونگذار است که از طریق طرح یا لایحه دولت با تصویب مجلس مورد جرم انگاری قرار می‌گیرند. ولی باید توجه داشت که عمل مجرمانه همیشه از نظر اخلاق عمومی و اجتماعی قبیح نیست (مانند نگهداری ماهواره).

قبل از سال ۱۳۷۳ داشتن ماهواره جرم نبود اما در سال ۱۳۷۳ نمایندگان، طرحی مبنی بر جرم بودن استفاده از تجهیزات ماهواره‌ای تصویب کردند. این پدیده فی حد ذاته جرم نبود بلکه به صورت مقطعي جرم انگاری شد زیرا قانونگذار در مقام حفظ فرهنگ اسلامی در قبال فرهنگ غربی بوده است؛ پس بسیاری از جرایمی که در حقوق جزا وجود دارد شامل فعل یا ترک فعل‌هایی می‌شود که به صورت مقطعي و مناسبت‌های سیاسی - فرهنگی - اجتماعی وصف مجرمانه می‌گیرند و این وصف را قانونگذار به آنها می‌دهد.

در ایران خرید و فروش ارز، خارج از عملیات بانکی آزاد بود و در سال ۱۳۷۳ در چارچوب تعزیرات حکومتی این عملیات جرم را دانسته‌اند. این پدیده نیز فی نفسه جرم نبود و مقنن برای حفظ نظم اقتصادی با پیشنهاد دولت این عمل را جرم

مباحثی در علوم جنایی ۸۹۸

شناخت. پس ایجاد جرم معاملات ارزی مقطعي است و برای رویارویی با وضع موجود اقتصادي در آن دوره و زمان صورت پذيرفته است.

همچنین جیره‌بندی و کوپنی کردن وسائل ضروري و مایحتاج زندگی به هنگام جنگ موجب شد جرایمی مانند خرید و فروش و جعل کوپن توسط مقنن وضع گردد زیرا اين اقدامات مجرمانه در دوران جنگ به نظام اقتصادي ضريه می‌زد.

بدین ترتيب بسياری از جرایم را قانونگذار تعیین می‌کند که اين جرایم همزمان دارای قبح اجتماعي نیست. لذا در قانون جزا جرایم وجود دارند که مرده تلقی می‌شوند و به صورت مقطعي مطرح می‌گردند و مناسبت اجرا را نداشتند و عملاً تعقیب آن جرایم در عمل متوفی است.

مثلاً خیلی‌ها ماهواره دارند، ولی افراد به ندرت گزارش می‌دهند، در حالی که در سرقت بالافاصله اطلاع می‌دهند. جرم‌شناسی نسبت به وضع جرایم و جرم‌انگاری انتقاد دارند چرا که تورم جرایم به اصل جهل به قانون رافع مسئولیت نیست لطمه وارد می‌کند، چون قاضی و دیگر افراد تابع قانون ظرفیت محدودی از حیث ذهنی واردند و هر چه جرایم زیاد شوند در جرایم مهم و اصلی توفیق کمتری می‌یابیم. بنابراین باید مقابله با جرایم کم اهمیت را به جامعه محول کنیم. وظیفه جرم‌شناسی توصیف و طبقه‌بندی جرم است، ماهیت جرم را در عمل تبیین می‌کند و به تعداد جرایم امکان دارد تحلیل داشته باشیم و به همین علت در جرم‌شناسی مکاتب زیادی وجود دارد، زیرا جرم فعل یا ترک فعل انسانی اجتماعی است. انسان نیز دارای شخصیت خاص است و خصوصیات ذاتی و اکتسابی دارد. بنابراین امکان دارد بزهکاران شباهتی به هم نداشته باشند. به تعداد رویکردها و گرایش‌ها در جرم‌شناسی مکتب وجود دارد که مهمترین آنها عبارتند از زیست‌شناسی جنایی، جامعه شناسی جنایی، روان‌شناسی جنایی، روان‌پژوهش جنایی و ...

جرم‌شناسی ۸۹۹

به علت تنوع مجرمان و ویژگی‌های هر مجرم، و تنوع رویکردهای مطالعاتی نسبت به هر جرم مكتب یا آموزه وجود دارد. اما در درون هر یک از این جرم‌شناسی‌های اختصاصی آموزه‌ها و رویکردهای خاصی وجود دارد، مثلاً از یکسو تأثیر علل محیطی در جامعه بررسی می‌گردد؛ به عنوان مثال فقر و طلاق و از سویی دیگر تأثیر نظام سیاسی، رژیم سیاسی، رفتار حکام بر افزایش جرم تحلیل و بررسی می‌شود. در تاریخ جرم‌شناسی اصولاً می‌توان به سه مرحله اشاره کرد. تولد جرم‌شناسی در سال ۱۸۷۶، مصادف با انتشار کتاب انسان بزهکار سزار لمبروزو صورت گرفته است. جرم‌شناسی اصولاً دارای سه گرایش عمده است.

گرایشهای جرم‌شناسی

۱. گرایش انسان‌شناسی جنایی

گرایشی که جرم‌شناسی با آن متولد شد؛ یعنی مرکز ثقل آن، بررسی مرتكب جرم بود نه خود جرم و جرم‌شناسی علمی با بررسی انسان و مجرم آغاز شد و انسان را از حیث جسمانی و روانی مورد بررسی قرار دادند.

۲. جرم‌شناسی‌های واکنش اجتماعی

گرایشی که بیشتر ریشه جامعه شناسی جنایی دارد. واکنش اجتماعی برای ما به معنای مجازات و اقدامات تأمینی و تربیتی است، اما جرم‌شناسی واکنش اجتماعی خیلی وسیع‌تر است و شامل بررسی انتقادی فرایند قانون‌گذاری کیفری، فرایند تعقیب کیفری مجرم و فرایند اجرای محکومیت‌های کیفری می‌شود. پس طیف وسیعی را در بردارد و در آن، جرم انگاری و تعقیب کیفری و سپس عملکرد دستگاه قضایی و دادگستری بررسی می‌شود؛ یعنی تأثیر آن بر مجرم و ارتکاب جرم. همچنین شامل

۹۰۰ مباحثی در علوم جنایی

اجrai مجازات است که چگونگی اجرای کیفر و سوق دادن مجرم به ارتکاب جرم است.

بنابراین در مرحله نخست از تحولات جرم‌شناسی، مجرم ملاک بود؛ یعنی مجرم و محیط پیرامونش مورد بررسی قرار می‌گرفت و در مرحله بعد نهادها و تأسیسات کنترل جرم – به عنوان مانع مجرمان – مدنظر بود که چگونه ممکن است به عنوان عامل منفی و جرم‌زا عمل کنند. پس در اولین مرحله فرض بر این بود که نهادهایی مثل پلیس خوب‌اند اما مشکل در فرد، تربیت خانوادگی و مدرسه است که موجبات ارتکاب بزه را فراهم می‌آورد، اما در دومین مرحله نهادهایی مثل پلیس، قانون‌گذار و غیره می‌توانند به ارتکاب جرم دامن بزنند و موجبات ارتکاب جرم را فراهم کنند. بنابراین تعامل یا کنش متقابل بین فرد با پلیس، زندان و قانون‌گذار و دستگاه قضایی بررسی می‌شود (جرائم‌شناسی تعامل‌گرایی یا انتقادی).

۳. جرم‌شناسی عمل مجرمانه

شانه جدیدی از جرم‌شناسی که در ۲۰ سال اخیر مطرح شده است و به موجب آن جرم‌شناس بدون توجه به مرتكب، تأثیرات منفی دستگاه‌های کنترل‌کننده و کنترل اجتماعی، جرم را مطالعه می‌کند و براساس میزان شدت و وحامت مسئله را بررسی می‌کند. معیار اصلی عمل مجرمانه (عملی که از انسان ظاهر شده) قانون کیفری است و هر اندازه کیفر شدیدتر باشد این گرایش مجرم را خطرناکتر می‌داند و معتقد است که مجازات شدیدتری باید بر او اعمال گردد. در اینجا برخلاف دو گرایش قبلی که ملاکش انسان بود معیار اصلی نخست، عمل و بعد فرد و سپس مجازات‌ها است. این جرم‌شناسی با این پیش فرض به وجود آمد که گرایش‌های قبلی با شکست مواجه شده‌اند و موفق به حل معماهی جرم نشده‌اند؛ زیرا انسان موجودی پیچیده است و از طرف دیگر امکان ازایه راه حل به تعداد مجرمان وجود ندارد؛ به همین دلیل طرفداران

۹۰۱ جرم‌شناسی

آن معتقد‌نده میزان بزه افزایش یافته است چون در پرتو دو مورد اول از صلاحت حقوق جزا کاسته و زندان به درمانگاه مبدل شده است، اما گرایش اخیر اعتقاد دارد که ناتوانی حقوق جزا به دلیل عدم حتمیت و قطعیت مجازات است بنابراین معتقد است. که عمل مجرمانه ملاک خوبی برای پاسخ دهی است.^۱

شاخه‌های جرم‌شناسی‌های واکنش اجتماعی

۱. تعامل گرایی یا برچسب زنی یا جرم‌شناسی کنش متقابل

۲. جرم‌شناسی سازمانی

این شاخه به بررسی سرمایه‌گذاری‌ها و امکانات اجتماعی که برای مهار جرم اختصاص داده شده است از طریق مطالعه بیلان و بازده این سرمایه‌گذاری می‌پردازد. به عبارت دیگر می‌خواهیم بازده سرمایه‌گذاری در زمینه کترول را بررسی و هزینه اجرای مجازات را تحلیل کنیم.

۳. جرم‌شناسی رادیکال (انتقادی)

رویکرد انقلابی و انتقادی حقوق جزا است که اعتقاد دارد تعریف جرم مشکل‌زا است؛ یعنی تعریف جرم مشکلی را حل نمی‌کند بلکه جرم فعل یا ترک فعلی است که حقوق اساسی مدنی و سیاسی شناخته شده افراد از لحاظ سیاسی را نقض می‌کند. این رویکرد می‌خواهد از این طریق جرایم استثمار جنسی و برده‌داری جنسی را در

۱. برای آگاهی بیشتر از این گرایشات. ک. مقاله دکتر حسین غلامی و علی حسین نجفی ابرندآبایی، نظریه مجازاتهای استحقاقی و تکرار جرم، فصلنامه مدرس، شماره سوم، زمستان ۱۳۷۸، صص ۹۷-۱۱۳.

۹۰۲ مباحثی در علوم جنایی

جرائم‌شناسی مورد بررسی قرار دهد زیرا در غیر اینصورت مجرمان یقه سفید و متند و صاحب قدرت از مطالعه ما خارج می‌شوند.

۴. بزه دیده شناسی

به بررسی شخصیت، رفتار و خصوصیات بزه دیده - - یعنی متضرر مستقیم از جرم - - به منظور برآورده سهم او در وقوع جرم می‌پردازد؛ زیرا شاکی در خیلی از جرایم ابتکار تعقیب کیفری را به عهده دارد و با توجه به اینکه در خیلی از بزه‌ها تعقیب جرم، میزان شدت مجازات، از نظر شاکی پیروی می‌کند؛ بنابراین او است که رفتار دادگاه نسبت به مجرم را شکل می‌دهد و در واکنش علیه جرم نقش دارد.^۱

بزه دیده شناسی به عنوان شاخه‌ای از جرم‌شناسی قلمداد شده است، اما باید نشود آن را در تکوین جرم به عنوان علمی مستقل بررسی کرد. در برخی جرایم بزه دیده مستقیم وجود ندارد. بزه دیده ممکن است در برخی جرایم، اخلاق، جامعه، یا سلامت عمومی باشد؛ مانند ولگردی، تکدی یا اعتیاد. همچنین در برخی از جرایم هر دو طرف جرم در آن شرکت دارند؛ یعنی هر دو مجرماند مانند لواط، زنا و سحق.

پس وقتی ما از سه گرایش مهم در جرم‌شناسی سخن می‌گوییم ملاحظه می‌کنیم که در گرایش اول، انسان و در گرایش دوم، بررسی عملکرد نهادهایی که مسئول پیشگیری از جرم هستند (یعنی نهادهایی که خود به ارتکاب جرم دامن می‌زنند) و در گرایش سوم از جرم‌شناسی عمل یا فعل مجرمانه سخن به میان می‌آید. در جرم‌شناسی اخیر جرم یا فعل مجرمانه نه آنطوری که در قانون آمده بلکه آنطور که واقع شده است و بدون توجه به شخصیت مرتكب مدنظر است. در کنار این تحولات در حقوق

۱. برای آگاهی بیشتر از نقش بزه دیده در فرایند عدالت کیفری بنگرید به رایجیان اصلی (مهرداد)، بزه دیده در فرایند کیفری، انتشارات خط سوم، ۱۳۸۱.

جرم شناسی ۹۰۳

جزا هم تحولاتی رخ داده است (مجازاتهای استحقاقی). پس مرحله سوم برگشتی است به سوی عقاید بکاریا و بتات؛ یعنی فقط فعل مجرمانه مدنظر است و قضاط بدون توجه به شخصیت مجرم به تعیین کیفر مبادرت می‌ورزند.^۱

برخی از جرایم قبل از انحراف بوده‌اند، اما در حال حاضر بزه محسوب می‌شوند، مانند اعتیاد که برای این دسته جرایم مجازات یا اقدام تامینی در نظر گرفته شده است. لازم به ذکر است که اگر مجرمیت برهکار محرز باشد پاسخ قانونگذار در قالب مجازات و اگر حالت خطرناک مطرح باشد در قالب اقدامات تامینی و تربیتی ظاهر می‌شود.

حالت خطرناک چیست؟ رفتار یا حالتی که نوید ارتکاب جرم در آینده را می‌دهد؛ بدون اینکه آن حالت جرم باشد. به همین خاطر اقدامات تامینی و تربیتی نسبت به چنین افرادی اعمال می‌گردد.

در ایران ماده یک قانون اقدامات تامینی و تربیتی مصوب ۱۳۳۹ مجرم خطرناک تعریف شده است. وی کسی است که سوابق و خصوصیات روحی و اخلاقی و کیفیت ارتکاب و جرم ارتکابی، او را در مظان ارتکاب جرم در آینده قرار می‌دهد. به بیان دیگر مجرم خطرناک کسی است که حالات و خصوصیات اخلاقی، او را طوری جلوه می‌دهد که هر لحظه امکان ارتکاب بزه از سوی وی می‌رود. در مورد ماده (۱) قانون اقدامات تامینی دو تفسیر وجود دارد:

تفسیر اول، این ماده را اول ناظر به مجرمانی می‌داند که مرتكب جرم شده‌اند و مجازات آنها نیز اجرا شده است ولی مجدداً به تکرار جرم مبادرت ورزیده‌اند؛ یعنی دارای حالت خطرناک‌اند.

۱. برای اطلاعات بیشتر در این زمینه ر.ک. به: حسین غلامی، تکرار جرم حقوق جزا و جرم شناسی، رساله دوره دکتری، دانشگاه تربیت مدرس

۹۰۴ مباحثی در علوم جنایی

در تفسیر دوم، مجرم خطرناک کسی است که مرتكب جرم شده است و در دادگاه حضور دارد و قاضی با توجه به جرمی که واقع شده است و با عنایت به اخلاق و نحوه ارتکاب و رابطه مجرم با بزه دیده تصمیم می‌گیرد که در کنار مجازات، اقدامات تامینی و تربیتی را اعمال کند. پس در ایران اقدامات تامینی و تربیتی از اصل قانونمندی پیروی می‌کند، یعنی اقدامات مذکور به هیچ وجه قبل از وقوع جرم قابلیت اعمال را ندارد، زیرا در ایران حالت خطرناک وجود ندارد بلکه بحث از مجرم خطرناک است.

معیار و تعریف اجرای کیفر برای قاضی عناصر عمومی و اختصاصی است و حکم قانون مجازاتهای ثابت باید اجرا شود. مجازاتهای ثابت آن دسته از مجازاتهایی هستند که در قانون مقرر است و باید به صورت حتمی اجرا شود و لذا قاضی حق ندارد در این مورد و به منظور فردی کردن مجازات مداخله نماید. از سوی دیگر مطالعه فعل مجرمانه و عدم توجه به شخصیت مجرم و روی آوردن به مجازات در مقابل جرم نیز به این معنا است که مکاتب قبلی که به دنبال درمان و اصلاح بوده‌اند متحمل شکست شده‌اند و برای مهار جرم اکنون باید به سیستم مجازاتها روى آورده و به دنبال حاکم نمودن صلابت حقوق جزا بود و جنبه سزاده‌ی را اجرا کرد و از این زاویه و با این نگرش، فردی کردن کیفر را رها کرد و کیفرهای بایسته و استحقاقی را به عنوان مجازات و سزا به اجرا گذاشت (مجازاتهای استحقاقی).

مجرمان به استثنای مجانین صغار، آگاه و محاسبه‌گر هستند. یعنی مجرم عملی را مرتكب می‌شود که به آن آگاه است و قاضی باید پاسخ چنین خطابی را بدون ارافق بدهد. پس انسان مجرم در گرایش سوم فردی آگاه و سالم و محاسبه‌گر است زیرا با درک صحیح به جای کار مشروع، جرم را برگزیده است؛ لازم به توضیح است که انگیزه فرد هیچ ارزشی ندارد اما در تفکر لمبروزو مجرم فردی بود که با سایر انسانها فرق داشت و بنابراین با او به عنوان یک انسان دیگر و متفاوت برخورد می‌شد. او را

۹۰۵ جرم‌شناسی

بیمار تلقی می‌نمودند و به همین دلیل لمبروزو ۲ دسته از مجرمین را شناسایی نمود که مجرمین مادرزاد و اتفاقی بودند و بعد از او فری طبقه بندی را به ۵ دسته ارتقا داد و برای هر کدام از آنها پاسخی مجزا در نظر گرفته بود. اما در فرض جرم‌شناسی عمل مجرمانه (گرایش سوم) مجرم فردی محاسبه‌گر و سالم است که مستحق مجازات می‌باشد.

در گرایش نخست، برهکار فرد و انسانی مانند دیگران است که در دوران تکامل خود در یک مرحله متوقف شده است و با اعتقاد به جبرپنداری، مسئولیت اخلاق برهکار را نفی می‌کند و او را فاقد مسؤولیت می‌شمارد. چرا که قصد مجرمانه ندارد و جامعه هم باید از وجود او مصون بماند.^۱ در مرحله دوم نهادهایی که مانع بر سر راه ارتکاب بزه بودند عکس العمل‌ها و واکنش‌ها را عملی و عامل جرم‌زا می‌دانستند چرا که اعتقاد داشتند مجازات و نهادهایی که در صدد به کیفر رساندن برهکار هستند -- یعنی واکنش‌های اجتماعی -- جرم را تولید می‌کنند. اما در مرحله سوم بزه یا جرم که هدف قانونگذار است بدون توجه به تأثیر منفی‌ای است که مجازات ممکن است دارا باشد. همچنین محاسبه‌گر بودن مجرم ملاک و مدنظر است چرا که بهترین راه حل از نظر جرم‌شناسی عمل مجرمانه، مجازات است؛ یعنی عدالت کیفری باید سزاده‌نده باشد. بنابراین طرفداران این جرم‌شناسی عقیده دارند که اعاده اعتبار سزاده‌ی حقوق جزا و بازگشت به مکتب کلاسیک، بازگشت به حلقة مفقودی است که در مجازات وجود دارد و نیز عقیده دارند تضعیف حقوق کیفری به خاطر ورود بحث‌های روانپژوهی و جامعه‌شناسی است در حالی که باید حتمیت و قطعیت را در کیفرها به کار بست.

۱. به همین جهت، مکتب تحقیقی با اعتقاد به مکانیزم طرد مجرم از جامعه، طرفدار مجازاتهای طردکننده همچون اعدام و تبعید بود.

۹۰۶ مباحثی در علوم جنایی

اکنون می‌توان پرسید که آیا جرم‌شناسی عمل مجرمانه به تشديد کیفر نيز نظر دارد؟ در پاسخ باید گفت طرفداران جرم‌شناسی عمل مجرمانه منکر کرامت انسانی نیستند؛ به بیان دیگر مجازات باید اعمال شود اما نباید با انسانیت برهکار مغایرتی داشته باشد، به طوری که مجازات مانع برای بھبود دویاره او نباشد؛ یعنی شدت‌گرایی به معنای موافقت با کیفر اعدام یا مجازاتهایی از این قبیل نیست بلکه به دنبال قطعیت یا حتمیت مجازات است ولی شدت به معنای تشديد نوع کیفر نیست بلکه به دنبال حذف اختیارات وسیع قضات در تعیین کیفر است، زیرا هدف، اجرای حتمی مجازات در کار رعایت حقوق متهم است و اقدامات ارفاقی مانند تعلیق، آزادی مشروط باید حذف شوند و بنابراین قانونگذار باید یک مطالعه قبلی مجازات مقرر کند.

امروزه تدوین کنندگان قانون به دنبال این هستند که بدانند مرتكبان جرم معمولاً شامل چه کسانی می‌شوند. مثلاً در فلان جرم نوعاً چه طبقه از جامعه و چه بخشی از آنها مرتكب جرم می‌گردند. پس در اینجا مجازاتهایی را تعیین می‌کنند که با جرم واقع شده متناسب باشد. به عنوان نمونه در آلمان برای برههای زیست محیطی مجازاتهای اداری مشخص می‌کنند؛ مثلاً ضبط پروانه با ممنوعیت از شکار جایگزین حبس شده است، زیرا پاسخ مناسبی به نظر می‌رسد. اما در ایران خصوصاً در تعزیرات متسافانه هیچ تناسبی بین جرم ارتکابی و کیفر مقرر وجود ندارد.

جامعه‌پذیری یعنی چه؟ فرآیند جامعه‌پذیری یعنی ساز و کارها و نهادهایی که یک فرد را اجتماعی می‌کنند و او را با نهادهای اجتماعی آشنا می‌سازند و او را قانونمند می‌نمایند؛ مانند محیط‌های مذهبی، مدرسه، خانواده و حتی محیط کار. پس این فرآیند ممکن است تا ۲۵ سالگی که اوج آن است ادامه یابد.

در ایران نهادهایی که در جامعه‌پذیری نقش دارند وظایف خود را به خوبی انجام نمی‌دهند. بنابراین روی آوردن به حاشیه جامعه باعث می‌شود که مشتریان دستگاه

۹۰۷ جرم‌شناسی

قضایی زیاد شوند و در نتیجه دستگاه قضایی و پلیس به دلیل تورم کیفری، کارآیی خود را از دست بدھند و قانونگذار تصور می‌کند که این امر ناشی از تساهل و تسامح پلیس است یا اینکه میزان مجازات کم است و بنابراین مجازاتها را تشدید می‌کند، اما مشکل از جای دیگر یا دستگاه قضایی است.

اصولاً در دیدگاههای مقابله با جرم دو نوع برخورد وجود دارد. یکی مقابله یا پیشگیری کیفری است یعنی شدت عمل کیفری یا افزایش مجازاتها و به عبارت دیگر بالا بردن هزینه کیفری جرم است؛ مثلاً مجازاتها را تشدید می‌کنند یا قرارهای تأمینی را لحاظ می‌کنند. در قانون حمورابی یا در اسلام (در حدود) تشدید کیفر صورت گرفته است زیرا شارع عقیده دارد که شدت کیفر فی حد ذاته باز دارنده است و بالا بردن و شدت مجازات موجب بازدارندگی می‌شود. بنابراین در این دیدگاه کلاسیک فرض بر این است که شدت کیفر برای عدم تکرار کفایت می‌کند زیرا هدف شارع این است که تا جایی که امکان دارد مجازاتها اعمال نشوند چون ذهنیت شارع این است که عده کثیری را از ارتکاب جرم منصرف نماید.

با توجه به اینکه حدود جنبه امضایی داشتنند اصولاً در آن دوران بر شدت کیفر تأکید می‌شد، زیرا شدت کیفر حالت بازدارندگی دارد؛ یعنی هدف شارع برای تهدید و بازدارندگی از تشدید کیفر بهره می‌گرفت، پس شدت مجازات و شدت عمل ملاک بود.

مکانیزم دیگر، پیشگیری غیر کیفری است، یعنی نهادهای اجتماعی که در جامعه پذیری نقش دارند ایفای وظیفه می‌کنند و در این مقطع است که نظام کیفری به مطلوبیت می‌رسد و اگر این نهادها ایفای وظیفه نکنند شدت کیفر در دستور کار قانونگذار قرار می‌گیرد.

حقوق جزا آرمان‌گرا است و قوانین وضع می‌کند تا اجرا نشوند؛ یعنی تهدید افراد موجب می‌گردد که اشخاص مرتكب بزه نشوند و فرض بر این است که اعمال مذبور

۹۰۸ مباحثی در علوم جنایی

واقع نشود و قانون هم فرض را بر این می‌گذارد که جرمی تحقق نیابد و به دنبال آرمان‌گرایی است چرا که مجازاتها حتی جریمه نقدی سنتگین است. (بازدارندگی عمومی).

جرائم را اگر به یک نمایش تشییه کنیم بازیگران گوناگونی دارد و اشخاص چندی در زمانهای مختلف یا در یک زمان واحد باید مداخله نمایند تا بزه واقع گردد؛ اول بزهکار و بعد بزه دیده. برای وقوع جرم، وجود مجرم و بزه دیده اصولاً لازم است ولی برخی جرایم دارای بزه دیده مستقیم نیستند به عنوان مثال در اعتیاد بزه دیده‌ای مشاهده نمی‌گردد بلکه بزه دیده اعتباری، سلامت عمومی و جامعه است؛ یا در زنا هر دو طرف مجرم‌اند که در این مورد نیز بزه دیده، اعتباری است.

اکنون می‌توان پرسید که آیا سه گرایش مطرح شده در طول یکدیگر قرار دارند؟ پاسخ منفی است زیرا درست است که جنبه غالب با گرایش سوم است اما گرایش‌های دیگری نیز وجود دارند؛ مثلاً در کانادا یا آمریکای لاتین و بعضی کشورهای دیگر جرم‌شناسی شخصیت مجرم مطرح است، یا هم اکنون در ایتالیا جرم‌شناسی بالینی به عنوان یک رشته خاص در دانشکده پزشکی تدریس می‌شود. پس جرم حاصل فعل و انفعالات و نتیجه ساز و کارهای مختلفی است که همزمان یا در زمانهای متفاوت دخالت می‌کنند. بزهکار با توجه به وجود مجنی عليه و نهادهایی که در صدد افشاء جرم‌اند جرم را مرتكب شده است چرا که مطلع بوده اگر مرتكب بزه شود از یکسو با مقاومت بزه دیده و از طرف دیگر با مداخله پلیس یا دستگاه قضایی یا حتی با موانع بالقوه دیگر که بر سر راهش قرار دارد، مواجه خواهد شد. پس با اطلاع از این موارد به وقوع جرم دست می‌زنند و بنابراین جرم محصول یک محاسبه است. با این وجود اگر افراد و نهادهای موجود در جامعه به خوبی وظیفه خود را انجام دهند فرایند جنایی و جرم مختل می‌شود. مثلاً اگر بزه دیده خود را مصون کند و خود را برای بزه دیده شدن آماده نکند هیچ گاه آماج جرم قرار

۹۰۹ جرم‌شناسی

نمی‌گیرد. فرضًا اگر زنی طلای خود را نشان دهد او بیشتر از سایرین در معرض ارتکاب جرم قرار می‌گیرد یا از طرفی اگر نهاد خانواده کارکرد خود را به خوبی انجام دهد جوان دیگر دچار محرومیت‌های عاطفی نمی‌شود و در دوران جوانی کمبودی احساس نمی‌کند و به دنبال انحراف و کمزداری نمی‌رود. چه بسا که انحراف یا کمزداری پیام اعتراضی به جامعه باشد، چه سرقت‌هایی رخ می‌دهند که اعتراض به جامعه هستند و ریشه در سوء کارکرد نهادهای ذیربسط در جامعه‌پذیری فرد دارد؛ یا اگر زندان کارکرد قهرآمیز خود را به خوبی انجام دهد دیگر مشکلی نیست زیرا اگر برنامه‌های اصلاحی اجرا شود یا فرهنگ زندان به درستی پیاده شود مانع ارتکاب جرم می‌شود. پس اگر این نهادها به خوبی انجام وظیفه کنند دیگر جرمی رخ نمی‌دهد، زیرا در هر جرمی چهار عامل و کنش وجود دارد که نقش مؤثری دارند و کل این دیدگاهها در این سه فرض ملحوظ است.

در بحث جرم‌شناسی عمل مجرمانه بیشتر روی بزه دیده و عوامل و نهادهای کنترل اجتماعی جرم تکیه می‌گردد چون پیش فرض این است که مجرم، محاسبه‌گر و سالم است لذا در معادله جرم یک معیار اساسی محرز است و آن رفتار بزه دیده جرم و آماج جرم است بنابراین هدف بزه دگرگون می‌شود یا به عبارتی دیگر در پیشگیری وضعی خلاصه می‌شود.

پیشگیری وضعی

اگر اتومبیل دارای دزدگیر باشد یا بانکها نگهبان داشته باشند کمتر مورد دستبرد و سرقت قرار می‌گیرند اما در جاهایی که اصلاً نگهبان وجود ندارد یا اقدامات لازم پیشگیری به خوبی انجام نشود یا در محیط تاریک، جرم بهتر و راحت‌تر ارتکاب می‌یابد.

۹۱۰ مباحثی در علوم جنایی

اما این پیشگیری در جرایم غیر عمدى، اتفاقى یا ناگهانى کارآيى ندارد، مثلاً در تصادف دو خودرو که به قتل منتهى می‌گردد اين پیشگیری مؤثر نیست، اما بر عکس در قتل‌هایی که مبنی بر رابطه دوستی و همکاری است پیشگیری وضعی صورت می‌گیرد. در جرایمی که مبنی بر رابطه بین بزهکار و بزه دیده است این پیشگیری خیلی مؤثر است پس هر قدر مصنوع و مجهز به اینمی باشد ارتکاب بزه در اینجا به ندرت رخ می‌دهد. در این حالات جرم به کلی از بین نمی‌رود بلکه جابجاً در جرم به وجود می‌آید مثلاً اگر خودرویی مجهز به دزدگیر باشد به سراغ خودروی بدون دزدگیر می‌روند و لذا جرم زایل نمی‌شود.

می‌توان پرسید آیا ایراد نظریه مذکور در جرایم غیر عمدى کاربردی دارد؟ در پاسخ باید گفت نظریه جرم‌شناسی عمل مجرمانه جامع نیست و نمی‌تواند جایگزین رویکردهای موجود در جرم‌شناسی باشد به همین دلیل برخی از اشکال جرم قابل توجه است که یکی از آنها جرم سازمان یافته است.

وانگهی اگر بپذیریم که در بین مجرمان بعضی‌ها مرتكب تکرار جرم می‌شوند می‌توانیم بگوییم که این قبیل بزهکاران از ارتکاب جرم منصرف نشده‌اند. پس علت را باید در جای دیگر جستجو کرد که به آنها مجرمان مزمن حرفه‌ای یا به عادت می‌گویند.

در نتیجه، باید دوران طفویلت این افراد مورد بررسی قرار گیرد و اینجاست که بررسی وضعیت بزهکاری اطفال شروع می‌شود. اکنون پرسش این است که آیا می‌توان با مداخله در روند این دوران، از ارتکاب جرم جلوگیری کرد؟ زیرا مطالعات جرم‌شناسی نشان داده است که بزهکاران مزمن افرادی هستند که نخستین جرم را در دوران طفویلت در سن کمتر از سن متعارف ارتکاب جرم مرتكب شده‌اند. به عنوان مثال اگر سن متعارف ۷ سال است فرد در سن ۵ سالگی چنین جرمی را مرتكب می‌گردد؛ یعنی این افراد دچار زودرسی مجرمانه شده‌اند. به این ترتیب جرم‌شناسان

۹۱۱ جرم‌شناسی

نتیجه گرفته‌اند که این زودرسی و پافشاری در جرم بین دوران طفولیت مجرمانه و بزرگسالی بزهکارانه است.

در مورد پیشگیری وضعی باید گفت که قسمت عمدۀ اش در بزه دیده شناسی است که اعتقاد دارد برخی جرایم به دلیل رفتار بزه دیده بوده است لذا بزه دیده همیشه بی‌گناه نیست زیرا در وقوع جرم گاهی اوقات نقش داشته است کما اینکه در جرایم جسمانی مواردی است که بزه دیده خودش آغاز کننده بوده است که در اواسط نتوانسته آن را کاملاً اجرا نماید با این وجود وقتی آماج در ارتکاب جرم یا مداخله او به نحوی مؤثر است با اقداماتی مؤثر می‌توانیم تا اندازه‌ای از وقوع جرم پیشگیری کنیم که به جابجایی جرم متنه می‌گردد.

در تخریب خاک سفید که محل بزهکاری بوده است با تخریب جرم نوعی پیشگیری جرم بطور وضعی صورت می‌گیرد اما جابجایی جرم محرز است زیرا پراکندگی بین آنها صورت می‌گیرد و به طور قطعی جرم از بین نمی‌رود. اما پرسش این است که آیا قبل از تخریب این هزینه‌ها بررسی شده است یا خیر؟

در این پیشگیری فرض بر این است که مجرم، فردی محاسبه‌گر است زیرا ممکن است یقه سفیدها مرتكب این جرم شوند اما عموم مجرمان از قشر فقیر و ضعیف هستند آیا می‌توان گفت که آنها همه آگاهاند؟

ویژگی حیات مجرمانه یا حرفة مجرمانه

اصولاً حیات مجرمانه یا حرفة مجرمانه سه ویژگی دارد:

۱. مشارکت در جرم؛

۲. معیار فراوانی یا کثرت در جرم؛

۳. مدت مربوط به جرم؛

۹۱۲ مباحثی در علوم جنایی

۱. مشارکت در جرم

مطالعات جرم‌شناسی نشان می‌دهد که در ادوار سنی، در پایان دوره نوجوانی یعنی ۱۶ و ۱۷ سالگی است که جرم به اوج خودش می‌رسد و اینکه خانواده‌هایی که دچار مشکل هستند بیشتر زمینه شرکت در جرم را برای اعضای خود مزاحم می‌کنند.

۲. معیار فراوانی یا کثرت در جرم

متوسط تعداد جرایم ارتکابی یک مجرم در سال را گویند. بدیهی است هدف، مجرم آزاد است او کسی است که در شرایط عادی قرار دارد و سال یا سالهایی که شخص در حبس به سر می‌برده است را در بر نمی‌گیرد.

۳. مدت مربوط به جرم

زمان بین نخستین جرم و آخرین جرمی که در یک دوره معین فرد مرتكب می‌شود در حیات مجرمانه او بررسی می‌گردد. فردی که برای بار اول مرتكب جرمی می‌شود از دو حالت خارج نیست یا اینکه تحت شرایطی جرم را کنار می‌گذارد؛ مثلاً ازدواج می‌کند. دیگر اینکه به رغم هزینه بزهکاری به ادامه جرم می‌پردازد و جرم‌های دیگری نیز ارتکاب می‌یابند (bzهکاری مزمن). مجرمان اتفاقی یا ذوقی کسانی هستند که عواملی به وجود می‌آید که سبب می‌شود جرم را ترک کنند یا اینکه آگاهانه جرم را ترک کنند. پس با توجه به این فرض که مجرمین، آگاه و محاسبه‌گرند، دو گروه استثنای شوند: صغار و مجانین. در کنار آگاهی عواملی وجود دارد که موجب کنار گذاشتن جرم از سوی فرد می‌شود. اول: سن؛ یک دوره سنی از حیث حیات مجرمانه به طفولیت، برنایی، نوجوانی، جوانی، میانسالی و بازنیستگی مجرمانه تقسیم می‌شود. سن در اغلب مجرمان ذوقی سبب می‌شود که جرم را کنار بگذارند.

۹۱۳ جرم‌شناسی

دوم: اتفاقاتی که در مسیر زندگی فرد رخ می‌دهد و سبب می‌شود که فرد به سمت جامعه‌پذیری برود مانند خدمت سربازی.

سوم: فرد آگاهانه تصمیم می‌گیرد که از جرم دست بکشد. مجرمین ذوقی به لحاظ هرینه بالایی که جرم دارد از ارتکاب جرم دست می‌کشند. سیل‌های جرم به آن مجهزند یا حضور پلیس، تشدید کیفر، سخت‌گیری دادگاهها یا شدت عمل کیفری قضات هرینه کیفری را بالا می‌برد. در آینجا باید به بُعد بازدارندگی کیفر نیز توجه کرد که قانون جزا برای برخی از افراد تعریفه زندگی است که بر آن اساس و بر طبق تعریف‌ها بسراغ جرم نمی‌روند.

مجرمین مزمن نه آگاهانه مرتكب جرم می‌شوند و نه وقایع اجتماعی آنها را از وقوع جرم منصرف می‌کنند؛ مطالعات میدانی نشان داده که فعالیت مجرمانه یا جرم پدیده‌ای است هم‌زمان بین اقتشار مردم پراکنده و هم‌زمان متراکم است. یعنی در بخش معینی از مردم رخ می‌دهد. در این حالت جرم متراکم است زیرا طبق مطالعات اکثربت مردم در بردهای از حیات عملی را مرتكب شده‌اند که جرم بوده و به اطلاع مقامات نرسیده یا برخی از آنها به اطلاع مقامات رسیده و محکوم شده‌اند. در تحقیقی پیرامون رقم سیاه بزهکاری با ۱۷۰۰ نفر مصاحبه شد و فرض بر این بود که آنها مرتكب جرمی نشده‌اند. روش این بود که شخص در پرسشنامه‌ای بی‌نام جرم ارتکابی کشف نشده خود را بیان کند. در آینجا ۹۹ درصد بیان کردنده از ۴۹ نوع جرمی که در پرسشنامه آمده بود یک یا چند مورد مرتكب شدند ولی دستگیر نشدنده مثلاً اظهارنامه تقلیبی مالیاتی اختلاس، تقلب در بیمه... بود. پس در یک تحقیق میدانی این عده چند جرم را انجام دادند بدون اینکه مجازات شوند لذا اقلیتی از آنها اکثربت جرایم را انجام داده‌اند. آینجا صحبت از تراکم است و این قسمت از جمعیت را بزهکار مزمن یا مکرر می‌گوییم.

۹۱۴ مباحثی در علوم جنایی

بزهکار مزمن لزوماً از نظر نوع جرم بزهکار خطرناک از نظر نوع جرم نیست بلکه اتفاقاً افرادی هستند که انواع جرایم را مرتكب می‌شوند و در زمینهٔ خاصی متخصص نیستند. بزهکار مزمن شامل اقلیت افرادی است که جرایم متعددی را مرتكب می‌شوند و هرینه کیفری را در محاسباتشان لحاظ نمی‌کنند.

در این مورد دو نظریه وجود دارد: اول: نظریه شخصیت جنایی؛ دوم: نظریه عمومی جرم.

نظریات راجع به بزهکار مزمن

اول. شخصیت جنایی

شخصیت هر فرد یک هسته اصلی دارد که این هسته به چهار قسمت تقسیم می‌شود. آقای پیناتل در سال ۱۹۶۳ این نظریه را مطرح کرد. او اعتقاد داشت بزهکار مکرر شخصیتش از یک هسته اصلی تشکیل شده است که چهار مورد حول آن است که در صورت جمع، آن فرد مرتكب بزهکاری مکرر می‌شود. این چهار مورد عبارتند از:

۱. خودبینی (خود محوری)

شخص بزهکار همه چیز را براساس معیار خودش بررسی می‌کند و در محاسباتش افراد دیگر را لحاظ نمی‌کند. معیار اخلاقی خودش است و خود او است که به عمل مجرمانه مشروعیت می‌دهد و قضاوت دیگران یا قانون در ملاحظات او دخیل نیستند.

۲. بی ثباتی روحی (عدم آینده‌نگری)

یک جرم مکرر، نوعی بی ثباتی در رفتار و منش خود دارد و نوعی بی‌سازمانی در او دیده می‌شود به طوری که چنین شخصی ناتوان از پیش‌بینی مجازات برای عمل ارتکابی خود می‌باشد.

جرم‌شناسی ۹۱۵

۳. پرخاشگری

به فرد اجازه می‌دهد از مقاومت مادی بزه دیده عبور کند که یک نوع مبارزه‌جویی است و این بحث در جرایم علیه اشخاص خیلی مهم است.

۴. بی‌تفاوتی عاطفی

در واقع نوع دوستی، ترحم و دلسوزی را از افراد می‌گیرد؛ مثلاً در جرایم علیه اشخاص نسبت به حالات بزه دیده بی‌تفاوت است که این بی‌اعتنایی تا حدی به خود محوریتی مرتبط است.

هر یک از این عناصر چهارگانه در جرایم متفاوت به کار می‌آید. این نظریه بیشتر جنبه روان‌شناسنامه دارد و فرد را از حیث روانی از دیگران جدا می‌کند.

نظریه شخصیت جنایی بر پایه نظریه دیگری استوار بنام نظریه گذار از اندیشه به عمل مجرمانه. طرح و اندیشه مجرمانه به جز در موارد استثنایی در حقوق جزا ضمانت اجرای کیفری ندارد اما در جرم‌شناسی این اندیشه قابل توجه است زیرا چنانچه زمینه مناسب فراهم گردد به مرحله عمل در می‌آید و تشخیص این موارد در مطالعات بالینی موجب می‌گردد که از طریق اصلاح و درمان از وقوع جرم پیشگیری شود.

دوم. نظریه عمومی جرم

این نظریه در سال ۱۹۸۹ توسط گات فردسون^۱ و هیرسچی^۲ مطرح شد؛ آنها تا اندازه‌ای نظریه قبلی را به فعلیت درآوردند و روز آمد کردند. تفاوت این دیدگاه با دیدگاه بتتم است که بتتم اعتقاد دارد جرم قبل از هر چیز یک رفتار و کردار است که به دنبال لذت و ارضای یک نیاز ارتکاب می‌یابد. جرم نیز مثل هر رفتاری

۹۱۶ مباحثی در علوم جنایی

دارای یک انگیزه است و بنابراین نه تنها جرم بلکه رفتارهای انحرافی هم دارای یک نوع انگیزه است.

نظریه عمومی جرم می‌گوید که افراد مجرم کسانی هستند که آستانه کنترل و مهار خود در آنها تضعیف شده است. به عبارت دیگر کنترل خود یا کنترل شخصی یا مانع وجودان در آنها ضعیف شده است. این نظریه در کل دارای پنج ویژگی است یعنی فردی که مرتکب جرم می‌شود مطابق این نظریه پنج خصیصه دارد:

۱. بزهکاری، عمل فردی است که کنترل شخصی در او ضعیف شده است، در پی ترمیم رضایت و تسکین آرزووهایش است و بنابراین بهره مادی را در نظر دارد و خشونت او را ارضا می‌کند. در نتیجه مرتکب جرایم علیه اشخاص می‌گردد. بزهکاران مکرر هدف و قصدشان ارضای سریع خواسته‌هایشان است و تابع شعار حال و اینجا هستند؛^۱

۲. حاصل جرم آنها موقت است؛ مثلاً درآمد ناشی از سرقت را فوراً مصرف می‌کنند و نوع جرم آنها نیز با برنامه نیست. به همین علت آنها در زندگی عادی موفق نیستند، زیرا زندگی نیازمند پایداری و استمرار در زمان است ولی آنها به دنبال مسایل آنی هستند و آینده‌نگر نیستند؛

۳. خیلی ماجراجو و خطرپذیر هستند. زیرا نتیجه برای آنها مهم است. بعد از خطر یا هزینه‌ای که وجود دارد برای آنها خیلی مهم نیست؛

۴. در بزهکاران مکرر اعمال مجرمانه وسیله‌ای است برای کسب سریع آن نتایجی که دیگران با تلاش به دنبال آن هستند. به همین دلیل این افراد از آنجا که فاقد عنصر استمرار و پشتکار هستند اعمالی را انتخاب می‌کنند که خیلی زود به هدف برسند؛

1. now and here

۱- Feredson

۲- Hirsch

۹۱۷ جرم‌شناسی

۵. خامساً آنها از ارتکاب جرایم بسیار ساده نیز هیچ ابایی ندارند. وقتی که خواسته آنها از طریق ارتکاب جرم تأمین شود جرایم بسیار ابتدایی را مرتکب می‌شوند، مانند کیف زنی. سرقت از فروشگاه ...^۱

این نظریه شباهتهایی با نظریه شخصیت جنایی دارد به نظر طرفداران این نظریه بزهکاران مکرر نخست: اعمالی که مرتکب می‌شوند متعدد و متنوع است و بیشتر جنبه ابتدایی دارد و دوم: مسؤولیت اجتماعی ندارند و جسارت و گستاخی در آنها محرز است.

طرز کار شناخت بزهکار مکرر

اول. فقدان قدرت انتزاعی؛

دوم. حال نگری(لحظه نگری)؛

سوم. اقدام و عمل بدون محاسبه و اندیشه عمیق؛

چهارم. اقدام و عمل نتیجه بخش و فوری؛

پنجم. خود محوری و اینکه فرد، مرتکب یک نوع بی‌انصافی شده است.

اول: فقدان قدرت انتزاعی

همه ما می‌توانیم آثار یک عمل یا رفتار را در ذهن خود تصور کنیم و وقتی فرد حبس ۱ تا ۵ سال را ملاحظه می‌کند به لحاظ بررسی آن مرتکب جرم نمی‌شوند پس اثر جهل به قانون آن قدرتی است که انسان نسبت به تجسم دارد یعنی فرد بخاطر قدرت تفکر، عمل را حتی در صورت نبود تجربه انجام می‌دهد در مورد بزهکاران مکرر باید گفت که آنها از قدرت کمتری در تجسم برخوردار هستند و ضریب هوشی آنها از

۹۱۸ مباحثی در علوم جنایی

حال متعارف کمتر است، لذا نمی‌توانند آن نتیجه را در ذهن خود تجسم کنند پس تشدید مجازات در مورد آنها اثربندازد؛ یعنی هنگامی که آن را تجربه کنند نمی‌توانند آنرا در ذهن انسجام دهند. ضریب هوشی این افراد کم است اما آنها را باید از دست رفته بحساب آورده، بلکه باید بتوان با مداخله در زمانهای مقتضی جلوی ارتکاب جرم را گرفت لذا اگر بموقع مسایل روانی روحی و شرایط آنها شناخته شود، می‌توان جلوی بزهکاری مکرر را گرفت (پیشگیری زودرس^۱ در همینجا مطرح می‌شود).

بزهکاران زودرس کسانی هستند که نخستین جرم ارتکابی آنها زودتر از سن متعارف می‌باشند. پس با بررسی حالات روانی و جسمی و اجتماعی شخص می‌توان جلوی ارتکاب بزه را گرفت.^۲

حال خطرناک از دو رکن تشکیل شده است:

ظرفیت و استعداد مجرمانه و استعداد انطباق با جامعه. بزهکاران یقه سفید از ظرفیت جنایی بالا و قدرت انطباق‌پذیری خیلی بالا برخوردارند و استعداد مجرمانه را با جامعه‌پذیری انطباق می‌دهند که ممکن است در اذهان عمومی جرم بحساب نیاید یا ممکن است بزه دیده‌اش جامعه، شرکت یا دولت باشد یا اینکه اصلاً کشف نگردد. مثلاً در اختلاس از دولت، مجنی عليه - یعنی دولت - اعتباری است. علت بالا بودن رقم سیاه بزهکاری یقه سفیدها این است که قدرت ظرفیت جنایی و استعداد انطباق‌پذیری آنها خیلی بالا است. اینجا است که تفکیک مجرمین از غیر آنها غلط است زیرا چه بسا خیلی افراد بزهکار هستند و در جامعه هم حضور دارند اما ظرفیت بالای جامعه‌پذیری باعث شده است که بزهکاری آنها کشف نگردد و به دلیل استعداد

۱. La Prévention Precoce/ Early Prevention

۲. در این خصوص ر.ک. روبر کاری یو، مداخله روان‌شناسی- اجتماعی زودرس در پیشگیری از رفتارهای مجرمانه، ترجمه دکتر علی‌حسین نجفی‌ابن‌آبادی، مجله تحقیقات حقوقی، شماره ۳۶-۳۵، سال ۱۳۸۱.

۱. برای آگاهی بیشتر از این نظریه بکریبد به: جرج ولد، توماس برنارد، جفری اسنپس، جرم‌شناسی

نظری، ترجمه علی شجاعی، انتشارات سمت، چاپ اول، ۱۳۸۰، صص ۲۲۲ الی ۲۹۶.

جرائم شناسی ۹۱۹

بالای انطباق پذیری آنها دستگیر نمی‌گردد و از طرفی چه بزهکارانی که بی‌گناه می‌باشد و به لحاظ اشتباهات قضایی گناهکار تلقی شده‌اند. مجرمین مزمن کسانی هستند که ظرفیت جنایی بالا دارند و استعداد جامعه‌پذیری آنها خیلی ضعیف است.

دوم: حال نگری (لحظه نگری)

نتیجهٔ فقدان قدرت انتزاعی است. فرد بزهکار مکرر خاطره ندارد و مجازاتی که قبل‌از بر او اعمال گردیده است را به یاد نمی‌آورد و لذا هیچ نوع پیوستگی در ذهن او وجود ندارد. به همین دلیل ناتوان از نوعی تداعی معانی است و کسی است که قدرت تصمیم ندارد.

حال نگری پاسخ دادن به یک انگیزش است که در او ایجاد می‌گردد. پس مجرم مکرر تحت تأثیر حال است و هیچ پیوستگی در اعمال و محاسبه او نیست و اینها در بین مجرمین در اقلیت هستند. آنها دچار مشکلات شخصیتی می‌باشند که با مداخلهٔ صحیح درست می‌شوند و می‌توان آنها را عقلانی کرد و تحت پوشش حقوق جزا درآورد.

تفاوت میان بزهکاری که در یک زمینه مرتكب تکرار جرم شود و بزهکاران مکرری که مرتكب جرم متنوع شوند چیست؟
bzehkarai که مرتكب جرم خاص می‌شود حکایت از یک نوع حرفة‌ای شدن جرم دارد و علت این است که در قانون جزا مفنن با حساب مجازات مقرر نموده است و فرد با این آگاهی مرتكب جرم می‌شوند.

در باب ارتکاب جرایم مشابه مثل سرقت، کلاهبرداری و ارتشا، مقرراتی بیان گردیده است. بنابراین به همین دلیل ارتکاب جرم و تکرار جرم عام و خاص مطرح شده است. لذا در این جرایم چون مشابهتی در موضوع هست و از طرفی این نشانگر هوش آنها است و به دنبال مسائل مادی هستند. بنابراین تکرار جرم در حقوق جزایی

۹۲۰ مباحثی در علوم جنایی

با رژیم کیفری خاصی مواجه می‌گردد و به همین دلیل قانونگذار به دنبال جلوگیری از تخصصی شدن است. پس تفکیک تکرار جرم عام و خاص ریشه در همین واقعیت جرم شناختی دارد و در تکرار جرم خاص خطرناکی شخص بیش از تکرار جرم عام است. لذا به افراد تکرار کننده جرم عام بزهکاران مزمن می‌گویند و دیدگاه بتام عمدتاً راجع به تکرار جرم خاص است.

بدیهی است قرائت حقوق جزا از تکرار جرم با جرم‌شناسی تفاوت دارد و مفنن بطور اعتباری این فرض را قبول کرده است.

در سال ۱۳۷۰ وصف مجرمانه شامل مجرمی بود که لازم نبود مجازاتش را تحمل کند ولی در سال ۱۳۷۵ مجرم مکرر کسی است که بعد از اجرای مجازات مرتكب جرم جدید شده است که همان حکم سال ۱۳۵۲ است و این تعدد قرائت به تلقی مفنن از تکرار جرم بر می‌گردد.

سوم: مطلب دیگر فقدان اندیشه و تأمل است. زیرا بزهکار مزمن حال نگر است و تمرکز ندارد و این امر باعث می‌شود که نتواند حکم یا قضاوت جامعه را با حکم قانون تطبیق کند و در خصوص عملش تصمیم بگیرد. بنابراین برای پیشگیری دو عامل باید بررسی شود که یکی وضعی و دیگری شخصی است.

عوامل وضعی عبارتند از قانون جزا، بالا بودن تعرفهٔ مجازاتها، احتمال دستگیری مجرم، ایجاد موانع بر سر راه ارتکاب جرم، عوامل شخصی که عامل درونی و قدرت اخلاقی و تحلیلی در ذهن فرد است و در اغلب انسانها فضیلت اخلاقی جلوی ارتکاب جرم را می‌گیرد.

در بزهکاری مکرر عامل وضعی و فردی نقشی ندارد. زیرا آنها قدرت مقایسه و تطبیق عمل خود را با معیارهای قانون از دست داده‌اند لذا همان لحظه را می‌بینند و از حیث درونی و اخلاقی نیز دچار ضعف هستند و پایین بودن مهار رفتار و کردار آنها به لحظه‌نگری و حال نگری بر می‌گردد.

۹۲۱ جرم‌شناسی

اقدامهایی که بزهکاران مکرر انجام می‌دهند فی الواقع دارای نتایج آنی و فوری است آن‌ها اقدامهایی را انجام می‌دهند و بلافصله نتیجه آن را می‌بینند. لذا انسانهایی که دارای افسردگی هستند و معمولاً بسوی مواد مخدر می‌روند، برای رفع حالت افسردگی از داروخانه سرقت می‌کنند یا جیببری می‌کنند تا بتوانند مواد تهیه کنند. لذا این نوع مجرمین مرتكب ویرانگری نمی‌شوند. به عنوان مثال، فردی که برای رفع مشکلش اتومبیلی سرقت می‌کند و سپس آن را پس می‌دهد اینجا او بزهکار مکرر است چون برای برطرف کردن نیازش چنین کاری را مرتكب گردیده است.

بزهکاران مزمن، فاقد تربیت خانوادگی و آموزش عادی بوده و از کمبودهای روانی، اجتماعی و فرهنگی رنج می‌برند که در اینجا با پیشگیری زودرس می‌توان از طریق تست روانی و اجتماعی و فرهنگی آن نقاطت کوری که در شخصیت فرد قرار دارد را استخراج نمود. مثلاً پی می‌بریم که فرد از فقدان تربیت خانوادگی رنج می‌برد. لذا تجویز می‌شود که والدین او آموزش لازم را بینند. در انگلیس والدین صغیر را در بعضی موارد در سرقت مقصراً می‌دانند یا اگر والدین معتمد باشند، فرزند را در این حالت به مراکز نگهداری یا افراد دیگر می‌سپارند. پس در پیشگیری سعی دارند کاری کنند که نگذارند فرد در آینده مرتكب جرم شود.

بزهکار مزمن دارای کمبودهای شخصیتی بوده و فاقد فقدان قدرت تجسم و تصور می‌باشد. کمبودهایی که در بزهکار به دلیل عدم ایغای نقش موثر خانواده او و نهادهای غیر قهرآمیز بوجود آمده‌اند به صورت ذیل مؤثر است:

اول جنبهٔ یقین‌آور یا جامعه‌پذیر کننده دارند یعنی این نهادها بدون اعمال فشار و زور زمینهٔ جامعه‌پذیری فرد را فراهم می‌کنند که در خانواده، مدرسه، محله، مسجد، کلیسا و محیط دولستان و همسالان و مانند اینها خلاصه می‌شوند. اینها محیط‌هایی هستند که انسان از آن عبور می‌کند و از هر یک مسایل جامعه‌پذیری خاصی را فرا می‌گیرد و هر یک از اینها باعث پیشگیری بزهکاری می‌شود. اما قصور آنها سبب

۹۲۲ مباحثی در علوم جنایی

می‌شود که عده‌ای بسوی وقوع جرم سوق پیدا کنند و اینجا است که نهادهای دیگری وارد می‌شوند که نهادهای قهرآمیز (یا نهادهای عدالت کیفری) نام دارند؛ مانند زندان و آنچه که در فرایند کیفری بنوعی در امر دادگستری دخیل هستند. در این موارد فی الواقع گروه اول قصور کرده‌اند و بزهکاری مزمن می‌تواند ریشه در تربیت داشته باشد، زیرا مدرسه با تربیت اطفال در مقام مجهز کردن طفل برای مقابله با مسایل اجتماعی است. انتزاعی کردن فکر در پرتو تربیت کسب می‌شود. در این زمینه دو دیدگاه اخلاقی و جامعه‌شناختی مطرح شده است.

از هر دو زاویه یک طفل باید جامعه‌پذیر شود یکی از طریق نهادهای جامعه‌شناختی و دیگری کسب تقوی و فضیلت اخلاقی در بعد جامعه‌شناختی دورکیم بیان می‌کند که انسان در جامعه زندگی می‌کند و چون اجتماعی است با نهادها و تشکل‌های اجتماعی گاه با رضایت خود با این نهادها در ارتباط است و ساترلند نظری دارد تحت عنوان معاشرتهای افتراقی یا ترجیحی که براساس این نظر یک انسان یا نوجوان در دوران حیات خود در یک زمان معین با نهادهای مختلفی در ارتباط است و تعلقات گوناگونی می‌تواند داشته باشد؛ مثلاً میلش به ورزش باشد یا اینکه به مسایل مذهبی گرایش دارد که در حالت اول به باشگاه و در دومی به مسجد می‌رود و جنبهٔ منفی تمایل وی می‌تواند گرایش به گروههای معتادین باشد. ساترلند می‌گوید این تعلقات گروهی همگی تأثیرات یکسان ندارند چرا که مدت عضویت در یک گروه و میزان تماس و انگیزه‌ای که فرد با آن گروهها دارد باعث می‌شود که در نهایت تعلیمات و مرامنامه و دستورات یک گروه را بر گروه دیگر ترجیح دهد و به عبارت دیگر یک گروه در او نفوذ بیشتری دارد و در نهایت اگر هدف گروه مثبت باشد او اجتماعی می‌شود و اگر مقصود گروه منفی باشد او انسانی غیراجتماعی می‌گردد البته انسانی منفعل که غیر عادی و چه بسا حالاتش مجرمانه نباشد اما فی حد ذاته دارای حالت خطرناک باشد؛ مانند ولگردی چرا که ولگرد فردی غیر اجتماعی

۹۲۳ جرم‌شناسی

است. اما برخی اوقات خصوصت افراد با جامعه حالت فعال بخود می‌گیرد؛ مانند جرم زیرا جرم فرا گرفتنی است و با معاشرتهای متنوعی که فرد با جامعه دارد به یک گروه بیشتر علاقمند می‌گردد و ممکن است از آنها و هنجارهایی که آن گروه تبلیغ می‌کند با ارزش‌های گروه است این امر منجر به زیر پا گذاشتن ارزش‌های جامعه می‌شود. (وقوع جرم یا انحراف) در مورد مجرمین مزمن نهادهای اجتماعی کارکرد خود را به خوبی انجام نداده‌اند و باعث می‌شود که اینها مرتكب جرم شوند.

در تحقیقی که انجام شد تأثیر خانواده از سه جهت مورد توجه قرار گرفته است. اول مراقبت مستمر خانواده بر روی این افراد که دچار بزهکاری شده بودند در مقایسه با گروه شاهد خیلی کمتر بوده است. دوم نحوه کنترل والدین نسبت به نوجوانان با منطق خاصی همراه نبود یعنی اصول و چارچوب خاصی نداشت. سوم والدین به صورت افراطی فرزندان را به حال خود رها کرده بودند و این افراد وابستگی عاطفی نسبت به والدین خود نداشتند.

بررسی‌های انجام شده بر روی والدین مبنی آن بود که اول بچه‌های مزبور در خانواده تک والدینی حضور داشتند دوم پدر همسر دیگری داشت. لذا قصور والدین محرز است. به همین خاطر اطفالی که به صورت زودرس مرتكب جرم می‌شوند از این کمبودهای خانوادگی رنج برده‌اند اما از جهت دیگر کمبودهای اخلاقی هم در آنها ملاحظه شده است، مسایل اخلاقی آن چیزی را تشکیل می‌دهد که به عنوان موانع اخلاقی در افراد مطرح است و افراد را از کارهای ناپسند منصرف می‌سازد. در این دسته از اطفال مدرسه یا خانواده بُعد آموزش و درسی را به خوبی انجام دادند ولی از حیث پرورشی و اخلاقی کارکرد خوبی نداشتند یعنی پرورش و تربیت را به خوبی انجام ندادند و بعارتی بُعد پرورشی ضعیف بوده است. این افراد در معیارهای ارزشی الگوی اخلاقی مشخصی نداشتند و موانعی که آنها را نهی کند مفقود بود و

۹۲۴ مباحثی در علوم جنایی

کمبودهای اخلاقی و درونی رنج می‌برند و برای مقابله با بزهکاری زودرس و مزمن راه حل‌های متفاوتی بیان شده است، یکی از این راه حل‌ها پیشگیری است بطور کلی سه نوع پیشگیری مطرح است:

پیشگیری اولیه که در این نوع پیشگیری با اتخاذ یکسری تدابیر کلی هدف این است که زمینه‌های ارتکاب جرم و شیوع جرم محدود گردد. لذا اینجا هدف، گروه خاصی نیست بلکه کل جامعه هدف است؛ یعنی جامعه به گونه‌ای شود که کل آن از وقوع جرم خودداری کند و به دنبال یک نوع سالم‌سازی عمومی است.

پیشگیری ثانویه که ناظر به مقابله با وضعیت‌های بحرانی جامعه است؛ یعنی گروههایی که حضور آنها نوید ارتکاب جرم خاصی در آینده را می‌دهد و گروههای بحرانی که یک بالقوگی مجرمانه در آنها محسوس است و این نوع پیشگیری سعی دارد این بحرانها را خنثی کند پس هدف آن از یک طرف شناسایی عوامل جرمزا و از طرف دیگر مقابله با آن هدف است در این مرحله فرد هنوز مرتكب جرم نشده است. پیشگیری ثالث که در این هدف است در این مرحله به مقابله با مرتكب جرم می‌پردازد و کلاً در این مرحله سازوکار گذار از اندیشه به فعل مجرمانه رخ داده است و بنوعی این مرحله به مقابله با مجرم می‌پردازد؛ یعنی تهذیب اخلاقی بزهکار هدف است.

پیشگیری زودرس

در این نوع پیشگیری فی الواقع هدف این است که بالقوگی مجرمانه که یک سلسله ویژگی‌های بیرونی دارد را شناسایی و درمان نماید. این پیشگیری دارای مراحلی است و در سنین پایین نسبت به افراد اعمال می‌گردد و از دوران ابتدایی گرفته تا راهنمایی این پیشگیری اجرا می‌گردد و مدت آن معمولاً یکسان است و در مورد افراد فوق به صورت مدام اعمال می‌گردد. این پیشگیری علاوه بر اطفال و نوجوانان عندالزروم والدین و آموزگاران را نیز در فرایند پیشگیری سهیم می‌داند؛ چرا که فرض بر این

جرم شناسی ۹۲۵

است که بزهکاری زودرس نشانه بزهکاری مزمن می‌باشد و این امر امکان دارد ناشی از اشتباہات والدین یا آموزگاران باشد، چون که دیگر مدرسه و خانواده در جامعه‌پذیری فرد نقش مهمی دارند. همچنین نابرابری یا رفتار سوء همسالان می‌تواند موجبی برای بزهکاری زودرس باشد. بنابراین پیشگیری زودرس اقداماتی است که مشارکت اطفال همراه با والدین و معلمان آنها را می‌طلبد و در صدد است بطور زودرس طفل را از ارتکاب جرم باز دارد اما بخشی از این اطفال علیرغم پیشگیری زودرس به ارتکاب جرم مبادرت می‌ورزند؛ بعبارت دیگر اقدامات پیشگیری زودرس ناتوان از القاء قدرت انتزاعی به طفل است و این افراد به بزهکاران مزمن تبدیل می‌شوند در این حالت راه حل وجود دارد. اول توسل به حقوق جزا یعنی بُعد قهرآمیز و اجبار کننده و نهادهای اجتماعی که راه حل‌های ساده‌ای مانند زندان و کیفرهای از این قبیل جلوی ارتکاب جرم را می‌گیرند. دوم از طریق مؤسسات بینابین که نه زندان هستند و نه خانه بلکه نهادهای هستند که شبیه زندان می‌باشد و ب نوعی به دنبال اصلاح وی بر می‌آیند. سوم پیشگیری وضعی که ناظر به خشی کردن سازوکار اندیشه مجرمانه به عمل مجرمانه یعنی بی‌انگیزه کردن مجرم است و این پیشگیری از طریق دو محور اجرا می‌گردد. یکی از طریق بالا بردن هزینه کیفری یعنی اثرباری بر خود مجرم بالقوه به مانند افزایش مجازات و دوم محو موقعیتهای مجرمانه و وضعیتهای مشرف به جرم با مداخله و خشی کردن آنها. پیشگیری وضعی نسبت به مجرمین مزمن که حال نگرند بی‌اثر است؛ زیرا این امر در کسانی اثر دارد که محاسبه‌گر باشند اما لاقل این پیشگیری موجب افزایش احتمال دستگیری این اشخاص می‌شود.

جرائم سازمان یافته

در مقابل بزهکاری مزمن سخن از جرم سازمان یافته است. این جرایم دارای ویژگی‌های خاصی نسبت به سایر بزهها می‌باشد. زیرا در این نوع جرایم عده‌ای از

۹۲۶ مباحثی در علوم جنایی

افراد که بنوعی با هم مرتبط هستند سعی در نقض قانون دارند و کارهای یکدیگر را بدون تأثیرگذاری، سازمان می‌دهند و از بی‌سازمانی به انسجام و سازمان یافتنگی می‌رسند و از سوی این تشکل توانایی مقابله با پلیس، فشارهای دیگر خارجی مانند عوامل افشا کننده و برای مقابله با فشارهای درونی قدرت لازم را دارا می‌باشند.

با وجود آن، در سالهای اخیر در ایتالیا که موطن جرم مذکور است سازمانها مجرمانه شناسایی شده و برخی از آنها متلاشی شدند مانند مافیا و حتی جرم‌شناسان و جامعه‌شناسان توانستند با کالبد شکافی این جرم به خوبی آن را تحلیل و شناسایی نمایند و مطالعات مفیدی در مورد ساختار آنها انجام دهند که امروزه در اختیار ما است.

جرائم سازمان یافته اصطلاحی است که در دهه‌های اخیر وارد حقوق جزای داخلی و بین‌الملل شده است و ابتدا در جامعه‌شناسی انحراف در آمریکا مطرح گردید، زیرا این کشور مهاجرپذیر است و از فرهنگ‌های متفاوتی تشکیل شده است که گاه این فرهنگ‌ها در درون فرهنگ اصلی آمریکا حل نمی‌شود و عموماً سالها با آن فرهنگ همزیستی می‌کند اما در آن حل نمی‌شوند؛ یعنی مهاجرین با وجود زندگی در آنجا آداب و رسوم و عرف خود را حفظ و به فرزندان خود منتقل می‌نمایند. فرهنگ‌های مهاجرتی که در آمریکا به خرده فرهنگ تبدیل می‌گردد اگر با فرهنگ آمریکایی وجه اشتراک داشته باشد مشکلی پیش نمی‌آید اما بعضی از آن فرهنگ‌ها با فرهنگ کشور مهاجرپذیر سنتیتی ندارند و چه بسا برخی از دستورات یا ارزش‌های آنها با فرهنگ کشور مهاجرپذیر مغایر باشد که اینجا تعارض فرهنگ به وجود می‌آید، از جمله این تعارض فرهنگ خرده فرهنگ‌هایی است که با مهاجرت ایتالیایی‌ها، بلغارها و یونانی‌ها به آمریکا انتقال یافت.

در شرایط کلی فرض بر این است که فرد از دستورات جامعه خود تبعیت کند؛ یعنی اگر یک آمریکایی به ایران آمد باید از قواعد ایران تبعیت کند اما در مورد خرده

۹۲۷ جرم‌شناسی

فرهنگ‌ها نسبت به فرزندانی که هم می‌خواهند فرهنگ خود را اجرا کنند و هم فرهنگ کشور مهاجرپذیر مشکل ایجاد می‌شود. برای مثال قربانی گوسفند در عید قربان نزد ایرانیان مسلمان امر مباح و نیکو است اما در آمریکا قربانی کردن حیوانات باید در مراکز بهداشتی صورت پذیرد؛ حال اگر یک ایرانی در آمریکا در خیابان چین کند جرم مرتکب شده است و حال اینکه در ایران این یک عمل کاملاً پسندیده است. در نظریه تعارض فرهنگ‌ها ایده بر این است که فرزندان مهاجرپذیر تحت تأثیر تربیت خانوادگی خود بیشتر می‌دارند از فرهنگ خانوادگی تبعیت کنند تا فرهنگ جامعه.

آمریکا و جرم سازمان یافته

در آمریکا با اینکه قدرت جذب فرهنگ‌های متنوع از ۱۸۹ کشور وجود دارد اما برخی از فرهنگها در آن حل نشده است و به همین منظور فرهنگ مهاجرین دو حالت دارد: فرهنگیهایی که معمول یا مشروع است فرهنگ‌های تبهکارانه و منحرفانه که آمریکا یا کشورهای مهاجرپذیر رفته است.

یکی از این خرده فرهنگ‌ها مهاجران فرهنگ مافیایی در جنوب ایتالیا است که در قبل از جنگ جهانی دوم بدلیل مشکلات اقتصادی که در آمریکا بوده است و از طرفی با تصویب قانون منع فروش و مصرف الکل و مواد الکلی بخاطر بازار سیاه و ضرر به دولت گروههای مهاجر به صورت پنهانی در این زمینه فعالیت می‌کردند*. یکی از نخستین اندیشمندانی که به این قضیه توجه کرد آقای ساترلند بوده است. او در مورد جرم سازمان یافته و یا ارتکاب سازمان یافته جرم تحقیقاتی انجام داد و به این نتیجه رسید که مجرمین برای افزایش درآمد و توفیق بهتر و دور از دسترس پلیس بودن نیاز به نظم و انسجام دارند؛ هر چند خود جرم بی‌نظمی به وجود می‌آورد اما مجرمین در

* البته این قانون بعد لغو شد.

۹۲۸ مباحثی در علوم جنایی

برخی جاهای جرم را به صورت منظم سازماندهی می‌کنند تا بهتر آن را انجام دهند. البته در این جرم مجرمین نیاز به مشارکت دارند که این مشارکت با شرکت در جرم تفاوت دارد زیرا مشارکت در جرم‌شناسی با حقوق جزا تفاوت دارد چرا که در جرم‌شناسی مشارکت اعم از شرکت و معاونت در جرم است که محتاج رهبری و نظم شفاهی، تقسیم کار، وجود منافع مشترک و هدف مشترک است و ضدیت آگاهانه یا ارجاعی نسبت به هنجارهای اجتماعی یا قانون است.

جرائم در برخی از جوامع به صورت گروهی وجود داشته است مانند قبایلی در هند که به سرقت می‌پردازند یا سازمانهای شبه نظامی که با کمک مردم امرار معاش می‌نمایند جرم سازمان یافته امروزه در دو وادی اقتصاد و خدمات تحقق می‌یابد و تروریسم را در بر نمی‌گیرد.

لازم به توضیح است که در حقوق جزا انگیزه مطرح نیست ولی سوء نیت بسیار مهم است، اما در جرم‌شناسی به انگیزه نیز توجه می‌گردد. البته بعضی از جرایم مثل جرایم سیاسی علاوه بر سوء نیت به انگیزه نیز نیاز دارند. این جرم در جامعه‌شناسی کیفری بحث می‌شود و مخاطب آن یک نظام سیاسی و حکومت است و او از طریق اعمال خود نظام سیاسی را زیر سؤال می‌برد.

جرائم‌شناسی نظری به دو شاخه خرد و کلان تقسیم می‌گردد. جرم‌شناسی خرد پدیده فردی جرم را بررسی می‌کند؛ مثل سن و وضع جسمانی و موضوع جرم‌شناسی کلان بزهکاری است، لیکن با عنایت به تأثیر و تأثر ساختارهای جامعه و نظام سیاسی به بررسی بزهکاری می‌پردازد یعنی مثلاً ساختار پلیس را بررسی می‌کنیم. جرم سیاسی نیز در این بخش تقسیم می‌گردد.

جرائم‌شناسی جرم سازمان یافته نیز دارای دو مقوله است: اول مطالعه جرایم ستی که در جامعه به صورت سازمان یافته وجود داشته است؛ مانند مافیا در ایتالیا که کلاً در نهادها و طوایف بطور ستی قرار دارد. دوم جرایم

۹۲۹ جرم‌شناسی

جدیدی که به صورت سازمان یافته رخ می‌دهد و دارای اشکال جدید است. مورد اول جزء آداب و سنن است مانند یاکوزا در ژاپن یا مافیا در ایتالیا و مورد دوم مانند تطهیر پول.

ویژگی‌های جرایم سازمان یافته از نظر ساترلند

این نوع سازمان‌ها معمولاً دو تا پنج عضو دارند و با هنجارهای اجتماعی همیستی مسالمت‌آمیز ندارند، اعضای آنها به یکدیگر کمک می‌کنند و در فعالیتهای اقتصادی و خدماتی حضور دارند و این تشكل‌ها یک نوع مشارکت با نهادهای کترول کننده جرم از جمله پلیس یا مقامات تعقیب دارند و آنها را معمولاً تضمیع می‌کنند. این تشكل‌ها از مقاطعه زمانی بهره می‌گیرند و اگر در جایی حکومت دچار ضعف و دارای بحران باشد عقیده بر این است که آنجا جرم مزبور رشد می‌کند؛ یعنی اگر دولت مرکزی در خود ضعف داشته باشد و کارایی حکومت در مقابله با جرم تضعیف گردد این نوع جرایم پدیدار می‌شود.

فرایند ارتکاب جرم سازمان یافته و مصرف اموال ناشی از جرم زنجیره‌ای است که آغاز آن طرح‌ریزی پروژه مجرمانه است و هدف آنها فروش اموال ناشی از جرم است و این زنجیره نیاز به همبستگی و مشارکت و تفاهم دارد و از سویی در این نوع بزه نوعی تقسیم کار و تخصص هست؛ مثلاً در خرید اموال مسروقه با سارقین نوعی همکاری وجود دارد و با نفوذ در دستگاه پلیس قضایی سعی در تضعیف زرادخانه کیفری دارند و حتی در مجلس و قانونگذاری مداخله می‌کنند تا فعالیتهای مجرمانه آنها قانونی تلقی گردد یا در میزان کیفر تقلیل دهنند و حتی در جاهایی که سیستم تناسب تعقیب وجود دارد با نفوذ در دادسرا بنوعی جلوی تعقیب را می‌گیرند. در دادگاهها، هیأت ژوری و قصاصات نفوذ می‌کنند تا احکام سبکی صادر گردد و اگر فرد محبوس گردد با نفوذ در مسؤولان زندان یک رژیم ارفاقی برای این دسته مجرمین فراهم می‌کنند. از طرف دیگر این جرایم جنبه خدماتی نیز دارند؛ مانند خودفروشی،

۹۳۰ مباحثی در علوم جنایی

قمارخانه، عشرتکده و فعالیتهای اقتصادی مثل مزایده، مناقصه، ارتشا و اختلاس، جزء برنامه‌های آنها می‌باشد.

تشکل‌های مجرمانه با حکومت سروکار دارند؛ یعنی ارکان حکومت را در سطح ملی یا محلی متزلزل کرده‌اند و اینجا است که سخن از فساد اداری به میان می‌آید زیرا این تشکل‌ها از نظام سوء استفاده می‌کنند و به نفع خود بهره می‌گیرند به همین دلیل در ایتالیا هر ۸ ماه انتخابات برگزار می‌شود و هر چند سال رؤسای پلیس یا قضات عوض می‌شوند. این امر نشان دهنده عدم ثبات در حکومت است.

دیدگاه گسن در مورد جرم سازمان یافته

گسن عقیده دارد که جرم سازمان یافته فعلی است که از یک اراده مصمم ناشی می‌شود و بیشتر جنبه تملک دارد و معمولاً در یک چارچوب غیر مشخص صورت می‌گیرد. به عبارت دیگر جرم سازمان یافته به دنبال یک مناسبت، برنامه‌ریزی، جمع‌آوری امکانات و همین طور جذب معاونین و شرکا که در جرم مشارکت دارند، است.

او با توجه به مطالعات میدانی سه نوع جرم سازمان یافته را معرفی می‌کند جرم سازمان یافته اول، جرم سازمان یافته خشونت‌آمیز مانند سرقت مسلحانه از بانک‌ها و مؤسسات مالی است.

دوم انجام فعالیتهای خدماتی درآمدار، مانند عشرتکده که فی الواقع یک نوع بهره‌برداری از فساد دیگران یا به فساد کشاندن دیگران است

سوم جرم یقه سفیدها و افراد متنفذ. این گروه کسانی هستند که به لحاظ تعلقات طبقاتی و اجتماعی و مذهبی ظن مجرمانه علیه آنها وجود ندارد.

جرائم سازمان یافته نهایتش اقتصادی و مالی است اگر چه این کسب درآمد ممکن است از طریق عرضه خدمات باشد اما هدف، کسب درآمد است؛ مثلاً در روپیگری

جرائم شناسی ۹۳۱

که عرضه خدمات صورت می‌گیرد ولی هدف کسب درآمد است یا ارایه خدمات حمایتی به دیگران که نهایتاً جنبه مالی دارد. جرایم سیاسی سازمان یافته از شمول جرم سازمان یافته خارج هستند اگر چه امکان دارد ترویریسم و جرایم علیه بشریت به صورت برنامه‌ریزی شده عمل کنند اما از حیث جرم‌شناسی این‌ها جزء جرایم سازمان یافته محسوب نمی‌شوند. از یک طرف کنوانسیون پالرمو فقط به جرایم سازمانی بررسی شده به دنبال مسائل اقتصادی بوده‌اند، زیرا در جرایم سیاسی هدف پرداخته است که جنبه اقتصادی دارند مانند ارتشا تطهیر پول و نکته دیگر اینکه سازمانهایی بررسی شده به دنبال مسائل اقتصادی بوده‌اند، زیرا در جرایم سیاسی هدف بدست آوردن نظام و حکومت است ولی در جرایم مزبور هدف کسب مال و تملک منفعت است.

از دیگر نکات تعریف گسن این است که جرم سازمان یافته هم از طریق خشونت و هم از طریق نیرنگ محقق می‌گردد. از طریق خشونت یعنی از زور و نیرو سوء استفاده شود چرا که نیرو امری مشروع است و همین که از آن سوء استفاده گردد جرم واقع می‌شود مانند دفاع مشروع که همواره با دفاع شخصی فرق دارد. پس بطور کلی در وادی حقوق جزا جرایم در قالب سوء استفاده از زور و نیرو یا با خدعاً اتفاق می‌افتد که اولی به صورت خشونت است و دیگری بطور نیرنگ تجلی می‌یابند. در جرم سازمان یافته در کنار خشونت نیرنگ نیز هست. این جرم قسمت عمده‌اش خدماتی بودن و اقتصادی بودنش است و سیاسی نمی‌باشد بنابراین جرایمی که همراه با نیرنگ توسط یقه سفیدها و جرایمی که با خشونت همراه است توسط یقه آبی‌ها رخ می‌دهد. لذا وزیر یا یک کارمند عالی رتبه می‌تواند در قالب سازمان یافته‌گی مرتکب جرم شود و مجرمین یقه سفید کسانی هستند که دارای قدرت اقتصادی و اجتماعی و سیاسی می‌باشند و بطور کلی افرادی متنفذ هستند. در تشکیلات مجرمانه علی الاصول طوری یارگیری می‌شود که آنها قادر به کشتن باشند و از طرف دیگر آماده کشته شدن باشند بدین لحاظ است که در مافیا «شهرت به خشونت برخشونت

۹۳۲ مباحثی در علوم جنایی

در عمل» برتری دارد. با توجه به تعریف آقای ساترلند و گسن نه ویژگی در جرم سازمان یافته مطرح است.

اول: ساختار گروهی دارند؛

دوم: قدرت مرکزی دارند؛

سوم: استقرار و تداوم دارند؛

چهارم: وجود قواعد و مقررات ضمنی و الزام آوار برای اعضاء؛

پنجم: وجود بزهکاران حرفه‌ای؛

ششم: روشنمند بودن عملیات یا نظام‌مند بودن آنها؛

هفتم: پاسخ دادن به تقاضای خدمات و اموال نامشروع؛

هشتم: انحصاری گری؛ یعنی تلاش برای انحصاری کردن کارهای خود؛

نهم: توسل به خشونت و نیرنگ.

بانیان سازمان‌های جنایی در صدد نفوذ بر اجرای حکومتها می‌باشند. بدین جهت تهدیدی برای حکومتها، خصوصاً حکومتهای دمکراتیک هستند لذا دشمن اصلی دمکراسی می‌باشند اما اخیراً به دنبال جهانی شدن اقتصاد و تسهیل ارتباطات الکترونیکی و وسائل حمل و نقل پیشرفت‌های این جرایم جهانی و فراملی بخود گرفته است. شاید به همین دلیل است که در سال ۲۰۰۰ کنوانسیونی علیه جرایم سازمان یافته فراملی تصویب شده است و امروزه شکل منطقه‌ای و فراملی این جرم بعد ملی بزه مربور را تحت الشعاع خود قرار داده است. برخی عقیده دارند که مطرح کردن این مجرمین و جرایم همراه با زیاده‌روی بوده است لذا واقعیت آن کمتر از چیزی است که پلیس و مراجع قضایی مطرح می‌کنند بنابراین آنها برای جلب و جذب توجه مقامات دولتی و بودجه واقعیات را قلب می‌کنند و ارقام کذاکی ارایه می‌دهند و بنوعی خطرناک بودن آن ساخته ذهن پلیس است چرا که آنها غافلگیر شده‌اند و دانش آنها توانایی رویارویی با این مشکل جدید بزهکاری را ندارد پس

۹۳۳ جرم‌شناسی

برای کسب امکانات بیشتر مجبور هستند تا خبرهای قلب شده ارایه دهند. افراد فوق عقیده دارند که جرم سازمان یافته قبل از اینکه توسط ساترنلند مطرح شود وجود داشته اما عنوان سازمان نداشته بلکه در آن زمان صحبت از طبقات خطرناک مانند او باشها یا ولگردها بوده است.

عده‌ای معتقدند که بهتر است به جرم سازمان یافته، فعالیتهای نامشروع یا غیر مجاز بگوییم. دلیلی که مطرح می‌کنند این است که اطلاق سازمان یافته به امری که خصوصت آمیز است نقض غرض است لذا صحبت از فعالیتهای غیر مجاز و اقتصاد جنایی می‌باشد چرا که ذات جرم بی‌نظمی است و نباید به آن سازمان یافته گفت.

به دنبال فروپاشی سازمانهای جنایی فعال در جنوب ایتالیا تا اندازه‌ای بحث فوق روشن شد و به دنبال قتل چند قاضی عالیرتبه و حتی وزرای ایتالیایی سبب گردید که دولت ایتالیا سعی کند علیه مافیا مبارزه نماید.

در بی‌دستگیری برخی از اعضای مافیا و اقاریر آنها مشخص شد که سازمانهای زیر مجموعه مافیا بعضاً با قدمتی برابر با ۱۵۰ سال در ایتالیا و کشورهای دیگر اروپایی و آمریکایی فعالیت داشته‌اند و دارند؛ مثلاً کوزانسترا در سال ۱۸۵۰ در سیسیل تأسیس گردید.

چهار اصل که مافیا در تأسیس آنها را رعایت می‌کند:

اول. حفظ نظم در درون سازمان: با توجه به اینکه اعضای آنها زیاد است بنابراین نظم و ضمانت اجرایی و مقرراتی باید در آن وجود داشته باشد و تا تخلفات انضباطی را مجازات کنند. پس سعی می‌کنند تا سازمان را در قبال پلیس و عوامل قضایی آسیب‌پذیر نکنند.

دوم. استخدام و بکارگیری نیروهایی که قادر به حفظ اسرار و کنترل خویش باشند: اینجا است که بزهکاران مژمن در مافیا جایگاهی ندارند زیرا آنها به دنبال مجرمین حرفه‌ای هستند.

۹۳۴ مباحثی در علوم جنایی

سوم. خود را از قلع و قمع و سرکوبی مصون نگه می‌دارند؛ زیرا گروه مجرمانه به لحاظ موقعیت خود (محرمانه بودن) آسیب‌پذیر است. بنابراین آنها از وسائل پیشرفت‌های بهره می‌گیرند. پس باید با اقداماتی که اتخاذ می‌کنند به دنبال نوعی تعادل با امکانات پلیس باشند.

چهارم افزایش سوددهی: هدف آنها افزایش سود و منفعت است؛ یعنی سعی دارند بنوعی نیازهای مالی خود را که همانا هدف ذاتی آنها است تأمین کنند و از طرفی سعی بکنند که در عین مصون ماندن، سودآوری خود را تضمین نمایند. چون مafیا نمی‌توانند دست به تبلیغ بزنند و اقدامات خود را برای جلب مشتری بیان کند. پس از حیث رقابتی نمی‌توانند از امکانات و وسائل مؤسسات مشروع برای افزایش سودآور خویش استفاده کنند.

مافیا یک سیاست داخلی دارد و یک سیاست خارجی. سیاست داخلی به نحوه کار داخلی سازمان برای اجرای برنامه‌ها و نقشه‌های مجرمانه مربوط است. دو قاعده اول جزء سیاست داخلی هستند. سیاست خارجی یعنی خشی کردن برنامه‌های دشمنان مافیا. اصولاً کشف جرم به دو صورت کنشی و واکنشی صورت می‌گیرد؛ کنشی یعنی توسط خود پلیس و واکنشی که توسط مردم اطلاع داده می‌شود حال با

توجه به اینکه $\frac{3}{4}$ از جرایم کشف شده به صورت واکنشی هستند پس مافیا درصد ۳ جذب مردم است و از این طریق هزینه‌های زیادی خرج می‌کند تا مردم مافیا را یاور خود بدانند.

سیاست داخلی مافیا

مافیاها شبکه‌های نامت مرکز دارند؛ یعنی برخلاف سازمانهای مجرمانه که به صورت هرمی هستند اینها افقی شکل می‌باشند. اختلافات و نفاق در آن بعنوان یک ویژگی ذاتی است. اینها با هم به صورت افقی روابط متقابل دارند و بوسیله یک شخص

جرم‌شناسی ۹۳۵

نامری هدایت می‌شوند و برای اینکه از تیررس نیروهای پلیس فرار کنند افقی هستند؛ زیرا در ساختار هرمی به محض توبه یکی از اعضاء بقیه نیز دستگیر می‌شوند. بنابراین مافیا در پاسخ به این حربه بنای افقی تشکیل می‌دهد و با شناخت یک عضو بقیه در مصونیت بسر می‌برند. شبکه‌ها هیچ ارتباطی با هم ندارند و اگر حلقه سوم شناسایی شود حلقه اول قابل شناسایی نمی‌باشد. در افقی بودن اصل بر تعادن و همکاری است. استفاده از ارعاب به صورت متقابل است و برای اینکه اسرار گروهی شان بیرون نرود گفته شده است که سلسله مراتب ندارند، یعنی مدیریت مرکز شناخته شده‌ای ندارند. همین امر آنها را از تعقیب مصون نگاه می‌دارد و از طرفی به جهت انتقام‌جویی کسی جرأت ندارد آنها را به پلیس معرفی کند. به همین ترتیب است که مافیا موفق شده است حدود ۱۵۰ سال فعالیت کند و شبعتی در ایتالیا و کشورهای مهاجرپذیر داشته باشد.

جرائم‌شناسان آنها را با باندهای بزهکاری مقایسه می‌کنند. دلیل آن این است که مافیا سعی در محبوبیت خود دارد تا مردم را جذب کنند و عضوی از جامعه بحساب آیند. اینها در ادارات پلیس و دستگاه قضایی و حتی در مجلس نفوذ دارند. اما یک باند بزهکاری عادی نمی‌تواند خود را عضو جامعه تلقی کند و حلقه کاری آنها نیز محدود است و به محض متلاشی شدن افراد آن بیکار می‌شوند و برای کاریابی هیچ کس به آنها کمک نمی‌کند ولی در مافیا بنوی امنیت کاری وجود دارد و اعضاء مافیا خود را عضوی از جامعه می‌دانند. مافیا در استخدام اعضای خود شرایطی را برای آنها در نظر می‌گیرد، اول اینکه این فرد عامل جاسوسی و ستون پنجم از سوی دولت یا گروه رقیب نباشد به همین دلیل هویت او را بررسی می‌کنند دوم ادائی سوگند به وفاداری است تا شخص احساس مسئولیت کند. افراد استخدام شده باید سابقه عضویت در گروههای دیگر را نداشته و امین باشند و علاوه بر این توانایی خشونت را داشته باشند چرا که مافیا در کنار نیرنگ از خشونت نیز بهره می‌گیرد حتی هنگام

۹۳۶ مباحثی در علوم جنایی

استخدام از او می‌خواهد که قتل انجام دهد تا میزان قساوت وی را بسنجدند و به این ترتیب مافیا در عمل سعی دارد بیشتر به خشونت شهرت داشته باشد تا اینکه آنرا در عمل انجام دهد.

سیاست خارجی مافیا

اول خشی کردن تلاش‌های نهادهای کنترل کننده جرم از طریق قطع ارتباط مردم با آنها؛

دوم اولویت دادن به داد و ستدۀای مجرمانه تا خشونتها چه ضمن تأمین منافع به سوداگری نیز می‌پردازند؛

سوم ارایه خدمات به مردم با هدف جلب حمایت مردم به خود؛ چهارم متنوع سازی منابع مالی.

اول: خشی کردن تلاش‌های نهادهای کنترل کننده جرم

اصولاً پلیس و دستگاه قضایی برای کنترل حدود $\frac{3}{4}$ جرایم ارتکابی نیاز به همکاری

جامعه مدنی و مردم دارند و حدود $\frac{1}{4}$ جرایم توسط شهود خودشان کشف می‌گردد.

پس کارآیی پلیس به کارآیی مردم و همکاری آنها خیلی وابسته است.

در ایران نیز جرایم جدی عمدتاً از طریق شهادت اثبات می‌گردد. پس قاضی یا پلیس بی‌نیاز از مردم نمی‌باشد، لذا اگر تصویر این نهادها منفی و غیر مردمی باشد باعث عدم کارآیی آنها می‌شود.

یکی از خط و مشی‌های آنها قطع ارتباط مردم با پلیس است و برای اینکه چهره آنها را بد نشان دهند به دو طریق عمل می‌کنند:

اول: سکوت یعنی از طریق تهدید افراد به انتقام‌جویی.

۹۳۷ جرم‌شناسی

دوم: جایگزین کردن خود بجای نهادهای کترول کننده به گونه‌ای که در ذهنیت عمومی رجوع به پلیس علامت منفی تلقی گردد. از سوی دیگر سعی دارند در انتخابات شهرداری و مجلس حضور یابند و آراء را برای گروه و شخص خاصی هدایت کنند و با توجه به اینکه در کنار پلیس ملی، پلیس شهرداری هم هست. انتخاب شهردار مورد حمایت آنها باعث می‌شود تا پلیس در اختیار آنها قرار گیرد. در آمار سیسیل معین شده است که اقلیت (حدود ۲۳ درصد) کوچکی از پرونده‌های قتل مختومه می‌گردد و بقیه جزء رقم سیاه قرار می‌گیرد و در پرونده‌های فرجامی بین سالهای ۱۹۹۴ تا ۱۹۸۶، ۴۸۰ رأی مربوط به اعضاء مافیا نقض شده است.

پس نفوذ در پلیس و دستگاه قضایی و قطع ارتباط مردم با آنها و جایگزین کردن خود بجای نهادهای مذکور جز سیاست خارجی آنها محسوب می‌شود. مافیا در محله‌ای که بوده‌اند موفق به اعمال چنین هدفی شده‌اند؛ یعنی یا پلیس منفعل شده است یا اینکه مردم با این نهادها قطع ارتباط کرده‌اند.

دوم: اولویت دادن به داد و ستدۀای مجرمانه در برابر جرایم خشونت‌بار آنها بجای جرایم خشونت بار جرایمی مرتکب می‌شوند که علی الاصول شاکی ندارد و با این روش افکار عمومی را تهییج نمی‌کنند مانند توزیع مواد مخدر، الكل، تشکیل قمارخانه یا عشرتکله.

ممکن است در این راه درآمد آنها تنزل یابد لذا مجبور می‌گردند که داد و ستد مشروع را ادامه دهند. در اینجا بحث نیرنگ است یعنی بزه‌های خدعاًمیز و متقلبانه را مرتکب می‌شوند و این یک سیاست آگاهانه است تا موجب تداوم آنها گردد چون که اگر جرایم خشونت‌بار زیاد شود باعث می‌شود تقاضای اجتماعی و مردمی امنیت بالا رود یعنی نظارت پلیس بیشتر شود و این برای مافیا مضر است لذا آنها به جای

۹۳۸ مباحثی در علوم جنایی

تجاوز و خشونت به داد و ستد و تبادل مجرمانه می‌پردازند بدون اینکه سوءظن و حساسیت مأموران را برانگیزند.

سوم: ارایه خدمات به مردم با هدف جلب حمایت مردم به خود برقراری یک چتر حمایتی برای متقدیان یک نوع ایجاد امنیت است قمارخانه، عشرتکدها و رستورانهایی که به صورت مجاز احداث شده‌اند ولی محل مناسبی برای ارتکاب جرم‌اند، لذا مافیا ارایه خدمات امنیتی می‌کند و در این وادی است که مافیا نیروهای جدید را استخدام می‌کند. در سیسیل کلیه اعتراضات صنعتی و کارگری که به وجود می‌آید با مداخله عوامل مافیا حل و فصل می‌گردد.

چهارم: متنوع سازی منبع درآمدها

مافیا همواره در معرض فروپاشی و دستگیری است لذا برای کمتر کردن هزینه خود فعالیتهایش را گسترش می‌کند؛ مثلاً در مناقصه حضور می‌یابد، خرید و فروش اسلحه و مواد مخدر می‌کند و قتلی به نفع شخص دیگری انجام می‌دهد. پس مافیا برای مصوبیت و حفظ خودش ناچار به برقراری ارتباط با بیرون است.

نتیجه‌گیری

اول: مفهوم مافیا

مافیا از شبکه‌های افقی فامیلی تشکیل می‌گردد و هر کدام در هر جایی که هستند بهم خدمات مشترک ارائه می‌دهند ولی وحدت متزلزل دارند. جامعه شناسان این را تشبيه می‌کنند با دولتها یعنی که همواره به صورت مسالمت آمیز در کنار هم هستند ولی همواره امکان مخاصله بین آنها هست. اعضاء مافیا با گزینش خاصی انتخاب می‌شوند که باید دارای دو ویژگی باشند یکی توانایی ارتکاب قتل و دیگری حفظ اسرار و رعایت سکوت.

۹۳۹ جرم‌شناسی

بین یک تشكیل پایدار و محیط پیرامون یک نوع عرف ارتباطی ضمنی هست که این قرارداد ضمنی تاوشته دارای چهار محور است:

اول. مهار جرایم خشونت بار و توسل به خدمات متقابل به صورتی که احساس نالمقی در منطقه ایجاد نکند زیرا به محض چنین احساسی تقاضای امنیت بالا می‌رود و این امر یعنی مداخله مقامات امنیتی.

دوم. فراهم کردن زمینه قطع روابط مردم با دستگاههای قضایی است به طوری که مافیا خود این خلا را پر کند و یک نوع کدخدامنشی ارایه دهد.

سوم. ارایه خدمات میانجیگرانه و رایگان به منظور جلب حامی یعنی مدیون کردن افراد بخود مثلاً از طریق هدیه دادن

چهارم. حصول اطمینان از عدم تعقیب از طریق رشویه ایجاد ارتعاب و نفوذ در مراجع عمومی که جنبه مدنی دارند مانند شهرداری‌ها، مجلس و پلیس شهرداری.

مافیا شبکه‌ای است از گروههای مستقل بزهکار، دارای تجربه و شهرت در خشونت، توانایی در استفاده از داد و ستد، توانایی در قطع ارتباط مردم با پلیس و ارایه خدمات بجای آنها.

دوم: چگونگی شکل‌گیری مافیا

مافیا در دولتها ی شکل می‌گیرد که ضعیف هستند یا کارکرد حکومت در آنجا ضعیف است. مطالعات جامعه شناسان نشان می‌دهد که مافیا ابتداء در غرب ایتالیا شکل می‌گیرد، زیرا حضور دولت در آن منطقه ضعیف بوده است و دامداران و زمین‌داران و مردم همواره در معرض اخاذی و خشونت و جرایم افراد عادی قرار داشتند. به همین جهت مبادرت به استخدام نیروهایی می‌کردند تا از آنها دفاع کنند. بدین ترتیب این نئودالها با استخدام یک عده کارگزار که خود مجرم هستند دست به ایجاد سندیکای می‌زنند که رسالتش حفظ منافع نئودالها بوده است. لذا آنها بتدریج جای پلیس دولتی و مرکزی را می‌گیرند. در آن منطقه سرقت و اخاذی و نرخ قتل بالا بوده

۹۴۰ مباحثی در علوم جنایی

است و نیاز اجتماعی به امنیت ضروری است و ضعف نهادهای رسمی به گروههای این اجازه را می‌دهد تا این خلا را پر می‌کنند و سندیکای امنیت به وجود آورند، پس زمین داران به ایجاد تشکلهای غیر قانونی پرداختند که از طریق ارتکاب جرم به سراغ جرم تجاری می‌رفتند ولی بتدریج این سندیکاهای مدعی فتووالها می‌شوند و به یک خردۀ فرهنگ مبدل می‌شوند و حضور آنها که به دلیل برقراری امنیت مقبول است بتدریج به خدمات میانجیگری هم تسری پیدا می‌کند مثلاً بین بدهکار و طلکار با تقاضای آنها نقش قاضی را ایفا می‌کنند. بنابراین مافیا در آنجا نصیح می‌یابد و یک خردۀ فرهنگ می‌شود و به سایر نقاط انتقال می‌یابد و بتدریج که قدرت مرکزی شعاع حکومت خود را توسعه می‌دهد موفق به از بین بردن مافیا نمی‌شود فلذا این سندیکاهای خدماتی را ارایه می‌دهد که خیلی سریع صورت می‌گیرد و به رفع نیازهای ضروری مردم در ایتالیا مبدل می‌شود.

در ایتالیا همه دولتها مافیا را تحمل می‌کنند تا دوران موسولینی ولی بعد از جنگ دوم مجدداً مافیا از حالت زیرزمینی خارج می‌گردد.

سوم: شاخص‌های حضور مافیا

۱. زمانی که یک شبکه مجرمانه و سازمان یافته با افراد غیر مجرم و محیط خود ارتباط برقرار کند؛
۲. استخدام گزینشی در آن محل با رعایت معیارهای خاص از قبیل رعایت سکوت، داشتن جسارت و توانایی توسل به خشونت را انجام دهد؛
۳. تسویه حسابهای شخصی نسبت به پلیس، مجرمین عادی و رقیب؛ را اعمال کند؛
۴. اخاذی و باج خواهی نماید تا امنیت برای فرد مقابل ایجاد کند؛
۵. منابع خود را از حیث درآمد متتنوع کند؛
۶. فرهنگی را ایجاد کند که بموجب آن فرهنگ، آن تشکل اعتبار پیدا کند.

جرائم شناسی ۹۴۱

۷. بین پلیس، دستگاه قضایی و مردم محل بتدریج یک نوع انقطاع ایجاد گردد مثلاً شهود شهادت ندهند و بنوعی مبارزه منفعل با پلیس بنمایند؛
۸. تحقیقات اولیه پلیس و روند دادرسی دچار اختلال شود و نرخ پرونده‌های مربوط به جرایم مخصوصاً قتل از حیث حکم و قرار به زیر ۵۰ درصد برسد یعنی فرآیند کیفری مختل گردد؛
۹. برگزاری محاکماتی که آغاز می‌شود با لفافله فقدان دلیل منجر به صدور حکم برائت می‌شوند؛ حال آنکه جرمی اتفاق افتاده و باید منجر به صدور حکم مجرمیت شود (افزایش رقم حاکستری)؛
۱۰. شیوع ارتشا و توسل به ارعاب مأمورین که بنوعی باید به کشف جرایم پردازند.

بررسی کنوانسیون سازمان ملل علیه جرم سازمان یافته و فراملی (معاهده پالرمو)

برای اولین بار در کنگره پیشگیری از جرم در سال ۱۹۷۵ در کنار جرایم عادی به سازمان یافته شدن برخی از جرایم اشاره شد. سازمان ملل متحد از سال ۱۹۸۵ جرم را همچون پدیده جنگ از عوامل و عللی می‌داند که صلح را به مخاطره می‌اندازد. پس بزهکاری می‌تواند همان آثاری را داشته باشد که یک جنگ دارد لذا اسناد و اجلس‌های متعددی را به موضوع رویارویی با بزهکاری اختصاص داده است.

سیاست جنایی سازمان ملل متحد^۱ به دنبال هماهنگ کردن سیاستهای جنایی کشورها برای مبارزه با بزهکاری است به طوری که سازمانهای چند ملیتی از خلا-

۱. برای اطلاعات بیشتر در این زمینه بنگرید به: علی حسین نجفی ابرندآبادی، سیاست جنایی سازمان ملل متحد، مجله تحقیقات حقوقی دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی، شماره ۱۸، تابستان ۷۵ تا زمستان ۷۶.

۹۴۲ مباحثی در علوم جنایی

قضایی یک کشور در مقایسه با کشور دیگر استفاده نکنند، زیرا بزهکاران مذکور قادر هستند قبل از ارتکاب جرم دست به مطالعه بزنند و کشوری را انتخاب کنند که از حیث پلیسی و قانونی ضعیف است.

یکی از نهادها یا ارکان سیاست‌گذار سازمان ملل متحد کنگره‌هایی است که هر ۵ سال یکبار در یکی از پایتختهای دنیا برگزار می‌گردد.

اولین کنگره در سوییس و آخرین آن در وین اتریش برگزار شد، پس سازمان ملل به سهم خود جهت‌گیری‌های اصلاح و پیشگیری را هدف خود قرار داد که در یک دوره بحث جرم سازمان یافته بیان شد و به دنبال آن در کنگره‌های بعدی همواره به کشورها هشدار داده شد که جرایم به صورت بین‌المللی و حتی چند ملیتی شده است.

در نهایت سازمان ملل متحد به دنبال حدود ۲۰ سال کار کارشناسی از سال ۱۹۹۴ میلادی هیئت‌هایی را مسئول بررسی این عمل نموده است به طوری که مجمع عمومی کمیته‌ای را از کارشناسان تعیین کرد که این کمیته فعالیتش را جهت تدوین کنوانسیون در سال ۱۹۹۹ آغاز کرد. این کنوانسیون در سال ۲۰۰۰ قطعی شد که ۴۱ ماده و سه پروتکل متمم دارد.

این کمیته ۱۱ عضو داشت و رئیس آن از ایتالیا و گزارشگر آن از قاره آفریقا بود با حضور نمایندگان کشورهای علاوه‌المند و به فعالیتش ادامه داده است.

در بین اجلاس نماینده ترکیه بحث تروریسم را بیان می‌کند و در جلسه دهم تروریسم بیش از پیش جنبه فرامرزی بخود می‌گیرد ولی از حیث جرم‌شناسی این جرم یک حریه مبارزه علیه حاکمیت است و در کشورهای استبدادی تروریسم تنها حریه مخالفان است. لذا وصف مذکور را کمیته نمی‌پذیرد زیرا برخی از کشورها حتی مبارزه سیاسی را جرم می‌داند حال در صورت جرم شناختن آن برای مبارزین مشکل ایجاد می‌شود.

۹۴۳ جرم شناسی

دلیل اول جرم شناسانه است ولی دلیل دوم سیاسی است زیرا تروریسم به عنوان یک جرم در کشورهایی است که کاتالهای سیاسی باز باشند. یعنی در کشورهایی که آزادی احزاب هست اما در کشورهای مستبد از حیث مبارزه سیاسی تروریسم آخرين راه حل است لذا کمیته دلیل نماینده ترکیه را نمی پذیرد.

کنوانسیون در اجلاس ۵۴ در سال ۲۰۰۰ به تصویب رسید و در یکماه بعد در پارمو کنفرانس بین المللی بنا به دعوت ایتالیا تشکیل و کنوانسیون برای امضاء کشورها آماده شد. این کنوانسیون از حیث حقوقی خیلی مهم و دارای اهمیت است. کنوانسیون ۱۴ ماده دارد که یک سلسله مواد آن راجع به اصول حقوق جزای عمومی و برخی در مورد اصول حقوق جزای اختصاصی و تعدادی مواد در مورد استرداد است و پارهای از اصول راجع به ویژگی های ادله و پذیرفتن ضمنی مشروط اصل مجرمیت است و پارهای از مواد آن ماهیت جرم شناسانه دارد و از بزهکاران سازمان یافته موادی را بیان می کند. در این قسمت به توضیح و تفسیر برخی مواد مهم آن می پردازیم:

مادة ۱ به بیان هدف این کنوانسیون می پردازد. هدف ارتقاء همکاری و معاهدت به منظور جلوگیری و مبارزه علیه جرم سازمان یافته فراملی به صورت مؤثر می باشد.

مادة ۲ به تعریف برخی واژه های استفاده شده در کنوانسیون پرداخته است.

(a). گروه سازمان یافته جنایی، گروه مشکل و ساختارمندی است که مرکب از سه نفر یا بیشتر می باشد این گروه سازمان یافته جنایی باید برای مدتی دارای حیات خارجی باشد. پس باید در زمان استمرار داشته باشد و اقدام مجرمانه باید با توافق قبلی و با هدف ارتکاب یکی از جرایم شدیدی که مطابق این کنوانسیون تعیین شده به منظور کسب مستقیم یا غیر مستقیم منافع مالی یا سایر منافع مادی، رخ بدهد.

۹۴۴ مباحثی در علوم جنایی

هدف جرم باید جنبه مالی یا مادی داشته باشد و از طرفی باید ساختارمند باشد. تبانی و اتفاق نظر و تداوم آنها در عنصر زمان ملاک است و این گروه برای ارتکاب جرم خطمند و برای رسیدن به منافع مالی و مادی تشکیل شده باشد.

(b). جرم شدید رفتاری است که جرمی را به وجود می آورد که مستوجب کیفر سلب آزادی باشد و حداکثر آن باید از ۴ سال حبس کمتر باشد. معیار، حقوق داخلی است. این کنوانسیون دولتها عضو را دعوت به تدوین فصلی جدید برای جرم سازمان یافته می کند. کنوانسیون علاوه بر ۴ جرمی که بیان کرده، جرم شدید را هم آورده است. دلیل این که کنوانسیون صحبت از اعدام نکرده و از حبس بحث به میان آورده، این است که سازمان ملل متحد اعدام را لغو کرده و در اساسنامه دیوان بین المللی کیفری نیز اعدام نیامده است، حتی در دادگاههای بین المللی موقت نیز اعدام را نیاورده اند و شدیدترین کیفر را حبس ابد می دانند و از طرفی همه کشورها کیفر اعدام را ندارند. از طرفی در کنوانسیونها میزان مجازات را نمی آورند چرا که حق مجازات با جامعه است.

(c). گروه ساختارمند، گروهی است که به صورت تصادفی برای ارتکاب فوری یک جرم به وجود نیامده و نقشها و وظایف در گروه مشخص شده و عضویت در گروه مستمر باشد.

(d). مال به معنای دارایی مشهود یا غیرمشهود، و منقول یا غیر منقول، مادی یا معنوی و استنادی که دلالت بر مالکیت اموال داشته باشد (اسناد قانونی) است.

(e). حاصل ارتکاب جرم، عایدات هر جرم مالی است که مستقیماً یا به صورت غیر مستقیم از ارتکاب یک جرم بدست آمده باشد؛ مثلاً در سرقت فرش، فرش حاصل جرم است. حال اگر این فرش به دیگری فروخته شود و مال خر با علم به این امر آن را خریداری کند مرتکب جرم شده است.

۹۴۵ جرم‌شناسی

(f). توقیف کردن یا توقيف یا ضبط، به معنای ممنوع کردن وقت امر انتقال یا جابجا کردن مال یا نگهداری وقت مالی است که براساس قرار یا یک حکم مقام صالح صادر شده است.

(g). مصادره، شامل سلب مالکیت دائمی از یک مال بموجب قرار از سوی مقام صالح است.

(h). جرم اولیه یا جرم اصلی، شامل هر جرمی است که به عنوان نتیجه آن عایداتی به وجود آمده که آن نتایج خود موضوع دیگری است که در ماده ۶ آمده است. (این ماده مربوط به تطهیر پول است).

در تطهیر کسی با علم به این که این مال از طریق قاچاق یا از طریق جرم دیگری بدست آمده در ازای انجام کار یا رایگان شخص دیگری از آن پول در امر دیگری سرمایه‌گذاری می‌کند.

جرائم دوم اینجا تطهیر پول است زیرا با علم به اینکه این پول ریشه در قاچاق دارد از آن استفاده می‌کند. در ایران ضبط اموال ناشی از جرم تقریباً این خلاً را پر می‌کنند. همانطور که در ایران به همراه سرقت خرد و فروش اموال مسروقه جرم است در حقوق بین‌المللی، جرم جدیدی را بنام تطهیر پول به وجود آورده‌اند.

تطهیر به صورت خاص اولین بار در حقوق بین‌المللی آمد. تطهیر عام شامل تطهیر درآمدها و عایدات کلیه اعمال مجرمانه می‌گردد. در ماده ۳ کنوانسیون وین ۱۹۸۸ در مورد قاچاق مواد مخدر به دولتها توصیه شد تطهیر پول حاصل از قاچاق را جرم انگاری کنند که متعاقب آن قانونگذاران داخلی تطهیر پول را هم قبول کردند.
(تطهیر خاص)

(i). محموله‌های تحت کنترل، فن یا تکنیکی است که به محموله‌های غیر مجاز اجازه خروج از سرزمین یا ورود به سرزمین یک یا چند کشور می‌دهد با علم به اینکه می‌گردد:

۹۴۶ مباحثی در علوم جنایی

تحت کنترل مقامات صالح این دولتها است. هدف از این کار شناسایی اشخاص درگیر در ارتکاب جرم می‌باشد.

این امر استثنایی است بر اصل سرزمینی بودن؛ یعنی اگر جرمی در یک کشور رخ داد مقامات داخلی باید به آن رسیدگی کنند ولی در این بند از آنجا که هدف شناسایی کلیه اعضا از مبدأ تا مقصد است لذا دولتهایی که این تأسیس را پذیرفتند بنوعی از حاکمیت ملی خود صرفنظر کرده‌اند به این امید که جامعه بشریت که قربانی جرم است بتواند بهتر با آن بزه مبارزه کند لذا پذیرفتن این تأسیس به تهایی کافی نیست بلکه مقامات و پلیس نیز باید نسبت به این تأسیس توجیه شوند و این تأسیس نیاز به یک تحول عمده در رویکرد و روند کاری این امر دارد. در واقع این کنترل نوعی تجهیز کشورهای ذیربطری برای کشف جرم است.

(j). سازمان اقتصادی منطقه‌ای یکپارچه، سازمانی است که بوسیله دولتهای حاکم در یک منطقه معین تشکیل شده‌اند و این دولتها صلاحیتهایی را در مورد کنوانسیون به این سازمان اقتصادی منطقه‌ای تفویض کرده‌اند که این اختیارات قبول تکالیفی است در چارچوب سازمان برای کشورها و بنابراین سازمان اقتصادی منطقه‌ای در پاره‌ای موارد در قالب حقوق جزا کنوانسیون و عهده‌نامه‌های را تصویب می‌کند تا سازمانها را متعهد کند؛ مانند اکو.

در کشورهای اروپایی سخن از دادسرای اروپایی است زیرا مجرم که ویزا اخذ نمی‌کند پس قاضی نیز لازم نیست ویزا اخذ کند. سازمان اکو به دنبال همین امر اجلالی را در تهران در سال ۱۳۸۰ تأسیس کرد تا در این زمینه قضیه را بررسی کنند.

(e) ماده ۳ قلمرو اعمال کنوانسیون را نشان می‌دهد و در بند ۱ می‌گوید: «این کنوانسیون به منظور پیشگیری، تحقیقات و سرکوبی جرائم زیر اعمال می‌گردد:

۹۴۷ جرم‌شناسی

(a) جرایم موضوع مواد ۲۳ و ۸ و ۶ و ۵، جرم مشارکت در گروه مجرمانه سازمان یافته، جرم تطهیر، جرم ارتشا و بالاخره جرم‌هایی که مانع اجرای عدالت کیفری می‌گردد.

(b) جرایمی که براساس بند b ماده ۲ به عنوان جرم شدید و جرایمی هستند که حداقل حبس آنها نباید از ۴ سال کمتر باشد می‌توانند به انتخاب مقنن داخلی به عنوان جرم شدید تلقی گردند.

ماده ۶ راجع به تطهیر پول است. جرم تطهیر بر دو نوع است: خاص و عام. تطهیر خاص ابتداء در چارچوب ماده ۳ کنوانسیون ۱۹۹۸ در مورد قاچاق مواد مخدر آمده بود و هدف آن تطهیر سرمایه‌های ناشی از مواد مخدر یا جرایم مرتبط با مواد مخدر بود: به این ترتیب جرم اصلی تطهیر ناشی از درآمدهای مواد مخدر قاچاق مواد مخدر است.

تطهیر عام شیوه‌شناختی کلیه اموالی است که از ارتکاب جرم بدست می‌آید و این جرم می‌تواند اختلاس، ارتشا و غیره باشد و صرفاً جرم قاچاق را در بر نمی‌گیرد.
۱. هر دولت عضو مطابق اصول اساسی حقوق داخلی اش اقدامات تقنیکی به منظور ایجاد جرایم کیفری به هنگامی که عامدًا این جرایم ارتکاب می‌یابند را اتخاذ نماید.

(a) تبدیل یا انتقال مال با علم به اینکه چنین مالی از عایدات جرم است با این نیت که ریشه نامشروع آن تغییر داده شود یا مخفی شود یا کمک به هر شخصی که در ارتکاب جرم اصلی درگیر است به منظور فرار از آثار عمل خودش یا عمل مرتكب اصلی یا اینکه به کس دیگری که مجرم اصلی است کمک کند تا از آثار قانونی کیفری جرم قاچاق فرار کند.

(i) پنهان کردن یا تغییر شکل ماهیت واقعی نیز جابجا کردن با تملک حقوق مربوط به مال با علم به اینکه چنین مالی حاصل از جرم است.

۹۴۸ مباحثی در علوم جنایی

(ii) مشارکت یا معاونت یا شروع بجرائم یا تسهیل و نیز کمک دادن و مشورت دادن به کسی که در مقام ارتکاب اعمال بندهای قبلی است.

۲. تکمیل یا اجرای پاراگراف یک این ماده:

(a) این است که در جرایم سازمان یافته مقنن باید جرم‌انگاری موضع کند و برای حل معصل تطهیر قانونگذار می‌تواند جرایم زیادی را جرم‌انگاری کند.

ماده ۷ اقدامات یا وسائل مبارزه با تطهیر است. در کنار پیشگیری یک سلسله اقدامات دیگر را آورده است که به نوعی شناسایی عملیات و بنوعی بازدارندگی در مقابل تطهیر است.

۱. هر دولت عضو:

(a) باید مجموعه‌ای کامل از مقررات را برای مؤسسات بانکی و غیر بانکی و سایر مؤسسات بانکی که احتمال دارد عملیات تطهیر را انجام دهند به منظور شناسایی و بازدارندگی کلیه اشکال تطهیر^۱ تدوین کند.

پس محترمانه بودن حسابهای بانکی آنگاه که ظن ارتکاب تطهیر برود از بین می‌رود و مؤسسات مذکور باید در کنار خود ارگانی داشته باشند تا این عملیات شناسایی گردد و آن را به دادستان برای تعقیب اعلام کنند.

در فرانسه برای اینکار تأسیسی است که در معیت شعبات اصلی بانک‌ها قرار دارد به نام تراکفن (Tracfin) که نهادی اداری و نماینده وزارت دارایی است و وظیفه‌اش بررسی حسابهای حواله‌ها و واریزها است که چنانچه ورود و خروج مشکوک باشد به وزارت دارایی باید اطلاع داده شود و در صورت احراز تصمیم‌گیری می‌شود.

حضور آنها برای مشتریان عنصری بازدارنده است و از تبانی کارمندان جلوگیری می‌کند. پس از یک سوم تطهیر کشف می‌گردد و از طرف دیگر پیشگیری می‌گردد.

۱. با تصویب لایحه پول شویی توسط هیئت دولت، ایران نیز در صدد است در این زمینه گامهای مؤثری بردارد.

۹۴۹ جرم‌شناسی

(b) دولتهاي عضو بايستي اطمینان حاصل كنند مقامهای اجرایي اداري و اجرای قانون و سايير مقامهایي که وظيفه‌شان مبارزه با تطهير است توانيي لازم را برای همکاري دارند و تبادل اطلاعات در سطح ملي و بين‌الممللي در اين چارچوب به اين دو امر اختصاص داده شود. به اين منظور تأسيس يك نهاد اطلاعاتي مالي به منظور يا به عنوان مرکز ملي در خصوص جمع‌آوري و تحليل و توزيع اطلاعات مربوط به موارد بالقوءه تطهير پول ضروري مي‌باشد.

در برخى از دولتها مثل آمريكا هرگاه حواله‌های بانکي از مبلغی بالاتر روند، بانک موظف است منشأ اين حواله را بررسی كند يا در مسافرتها اگر بخواهند از يك حد معيني بيشتر پول ببرند باید با اجازه بانک باشد.

پس اين اعمال‌ها موجب پيشگيري نيز مي‌گردد. در جرم تطهير اماره مجرميت را قبول کرده‌اند. اين جرم بدون مجني عليه است و بزه دиде دولت است شاكى حقيقي وجود ندارد و چنانچه مبلغی از يك ميزان بالا باشد فرد باید ثابت كند منشأ آن كجا است.

هرگاه سطح زندگي فردی با درآمدش هماهنگ نباشد و آن فرد با محیط‌هایي که بنوعی با مواد مخدر در ارتباط هستند در ارتباط باشد فرض اين است که يا او فاچاق مواد مخدر می‌کند يا اينکه تطهير می‌کند. لذا او باید ثابت كند که منشأ پول مشروع است.^۱ (پذيرش اصل مجرميت).

همينطور اگر فردی با محیط‌های روسيگري در ارتباط است فرض بر اين است که آن فرد قواد است يا اينکه تطهير پول انجام مي‌دهد.

بديهي است که باز اصل بر برائت است. لذا اماره مجرميت با احتياط‌های زيادي پذيرفته شده است. بنابراين با قبول اين اماره سايير حقوق دفاعي متهم از بين نمی‌رود

۱. برای اطلاعات بيشتر در اين زمينه بنگرید به: حميرا قبری، فرض برائت و اماره مجرميت، پيان نامه کارشناسي ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشكده حقوق دانشگاه شهيد بهشتی، ۱۳۸۱.

۹۵۰ مباحثي در علوم جنائي

و باقی است. به همين جهت ديوان جنائي حقوق بشر بموجب يك روئه قضائي پذيرفته است که قانونگذاران عضو در مواردي بسيار استثنائي اماره مجرميت را قبول كنند و در قانون بياورند. در برخى از كشورها بدليل ضعفي که وجود دارد مقتن حقوق دستگاه قضائي را بالا مي‌برد و حقوق متهم را پاين مي‌آورد. ولی در كشورهایي مانند آمريكا يا فرانسه که مقامات مسؤول در رابطه با جرائم سازمان یافته متحير هستند باز هم در آنجا اماره مجرميت را در جرائم سازمان یافته پذيرفتند.

مادة ۲۳ کنوانيون جرم سازمان یافته فراملي مربوط به جرم انگاري ايجاد مانع در سر راه عدالت كيفري يا قضائي مي‌باشد.

(a) مربوط به استفاده از نيري فيزيكي، تهديد و تحريک، قول و وعده دادن، هديه دادن، پيشنهاد يا يك مزيت غير مجاز، دادن امتياز غير مجاز به منظور اقامه شهادت دروغ يا مداخله در اقامه شهادت يا مداخله در ارایه دليل در جريان دادرسي مرتبط با ارتكاب جرائمي که مشمول اين کنوانيون هستند مي‌باشد.

دليل اين است که آنها سعي دارند از اين طريق جرم ارتكابي را به صورت غير مكشوف باقی گذارند. لذا اين عمل را جرم شناختند تا به نوعي پيشگيري صورت گيرد. پس حمایت از شهود ناشي از خطراتي است که هر لحظه آنها را تهديد مي‌کند. (در جرائم علية بشریت حمایت از شهود اعمال مي‌گردد)

(b) اشاره دارد به بهره‌گيري از زور تهديد و ارعاب به منظور جلوگيري از انجام وظایيف قانوني مأمورین اجرای قانون. لذا اگر نسبت به مأموران اجرای قانون عملی رخ دهد جرم است. چرا اين تهديدات نسبت به شهود يا مأموران در کنوانيون ذكر شده است؟ هدف جرم‌انگاري اين عمل بار آموزشی دارد لذا جرم‌انگاري جنبه تعليماتي دارد.

جرائم شناسی ۹۵۱

از حیث حقوقی با توجه به اینکه از نظر این کنوانسیون جرایم شدید هم می‌تواند مطرح شوند معیار مجازات را براساس این کنوانسیون باید تعیین کنند پس از حیث فلسفی آموزشی است و از لحاظ حقوقی میزان کیفر ملاک است.

ماده ۲۵ به بزه‌دیده و حمایت از او می‌پردازد.

علت این که کنوانسیون به این امر پرداخته این است که

۱. کنوانسیون از دستاوردهای بزه دیده‌شناسی حمایتی پیروی کرده است.

۲. بزه دیدگان این جرایم خسارت زیادی را متتحمل می‌شوند و در اثبات ادعای خودشان به لحاظ سازمان یافته‌گی جرایم ممکن است با معضل مواجه باشند. پس لازم است که از آنها حمایت گردد زیرا وقتی دادرسی کیفری ناظر به جرایم سازمان یافته اختیارات جدیدی را برای دادستان در نظر گرفته است لذا آنها به حمایت از بزه دیده پرداخته‌اند.

۱. هر دولت عضو اقدامات مناسب را برای حمایت از بزه دیده باید به عمل آورد.

۲. هر دولت عضو روشهای مناسبی را ایجاد خواهد کرد به منظور این که بزه دیدگان به اعاده مال ناشی از این جرم دست پیدا کنند. حتی در بند ۱ نیز در هنگام تهدید و ارعاب بزه دیده از آنها حمایت گردد.

۳. هر دولت عضو در چارچوب حقوق داخلی اش بزه دیدگان را قادر خواهد کرد تا خواسته‌ها و دل نگرانی‌های خود را مطرح کنند و این امکان طرح دل نگرانی‌ها در مراحل مناسب مقتضی دادرسی کیفری فراهم شود و مورد توجه نیز قرار گیرد.

زیرا این جرایم خطرناک هستند پس بزه دیدگان نیز بویژه هنگامی که اشخاص حقیقی هستند باید مورد حمایت قرار گیرند. حمایت مادی، معاصد قصاصی و حمایت روانی مدنظر است.

در ماده ۱۰ جمع مسئولیت کیفری مدیر کارمند و اعضاء دیگر مطرح شده است.

وجود عنصر معنوی و مادی در مورد اشخاص حقوقی لایحل است و در این مورد

۹۵۲ مباحثی در علوم جنایی

فرض را بر این گذاشته‌اند که قابل تصور است. امروزه در کشورهای صنعتی به تعداد جمعیت یک کشور اشخاص حقوقی وجود دارد که رسمی و ثبت شده هستند و واقعیت حقوقی دارند. این مؤسسات در بسیاری از موارد اثرگذار هستند لذا برای اینها مسئولیت کیفری فرض گردیده است. در ماده ۱۰ جمع مسئولیت کیفری اشخاص حقوقی و حقیقی مطرح گردیده است.

ماده ۳۱ ناظر به پیشگیری است.

نویسنده‌گان پالرمو پیشگیری را در اولویت قرار داده بودند و ماده ۳۱ را به این امر اختصاص دادند و در این ماده اولاً به تأسیس واحدها یا سرویس‌های کشف جرم سازمان یافته و واحدهایی که می‌توانند قبل از ارتکاب جرم نشانه‌ها را شناسایی کنند و آن عمل را عقیم کنند اشاره شده است. در خصوص مزایده و مناقصه مقررات احتیاطی توصیه شده است و در این ماده ۳۱ به بازپذیری و اصلاح مجرمین سازمان یافته اشاره شده است. یکی از این موارد پیشگیری آگاهی و اطلاع رسانی به مردم و شرکت آنها در پیشگیری و بالاخره شناسایی مؤسسات واحدها و گروههایی است که بنوعی در گروه جرم سازمان یافته نقش دارند و شناسایی افرادی که نسبت به سایرین در مقابل این دسته از مجرمین آسیب‌پذیرترند است.

سطوح سه‌گانه پیشگیری از جرم اینجا لحاظ شده است و به صورت اولیه در مقام سالم سازی جامعه است، اتخاذ تدبیری که زمینه وقوع جرم و زمینه بیماری را نامساعد کند، آگاهی مردم، جلوگیری از توزیع ناعادلانه ثروت، سپس تأثیر سینما و اقدامات فرهنگی اگر چه برای اراضی نیازهای فرهنگی است ولی از حیث جرم‌شناسی از اقدامات راجع به پیشگیری است.

پیشگیری ثانویه به منظور توقف فرآیند ارتکاب جرم اتخاذ می‌گردد. اقداماتی که به منظور جلوگیری از انفجار بحران و جرم اتخاذ می‌گردد؛ بعارت دیگر در این

۹۵۳ جرم‌شناسی

روش با حالت خطرناک مبارزه می‌گردد و نیز با وضعیتهای بحرانی مشرف بر آستانه بزهکاری مبارزه می‌کنیم مانند پیشگیری وضعی.

پیشگیری ثالث: بحران منفجر شده است، یعنی جرم ارتکاب یافته است لذا با مجرم سروکار داریم و با مکانیزم اصلاح مجرمین برای مبارزه با تکرار جرم و جرم‌شناسی بالینی سروکار داریم.

۱. دولتها عضو سعی خواهند کرد که طرحهای ملی را توسعه دهند و بهترین سیاستها و رویه‌های عملی را برای پیشگیری از جرم سازمان یافته فرامی‌اتخاذ نمایند و طرق مختلف را به دولتها تکلیف می‌کند.

۲. دولتها عضو تلاش خواهند کرد که مطابق با حقوق اساسی داخلی خود فرصت‌های موجود و آینده را که زمینه‌ای است برای گروههای سازمان یافته جنایی برای شرکت در بازارهای قانونی و مجاز و عواید ناشی از جرم را کاهش دهند. پس دولتها عضو باید سعی کنند فرصت‌های مجرمانه را برای این گروهها؛ مثلاً شرکت در بازارهای مشروع را تقلیل دهند و این کاهش از طریق اقدامات مقتضی در چارچوب قانون صورت می‌گیرد.

(a) تشویق همکاری بین سرویس‌های کشف و مجازات جرم و دادستان با بخش خصوصی.

(b) این اقدامات باید روی ارتقای معیارها و روشهایی که هدف‌شان حفظ تمامیت اخلاقی واحدهای دولتی و خصوصی است تأکید کند. این اقدامات باید بویژه شامل حقوقدانان، حسابداران و مشاوران مالیاتی شود.

(c) شفاف سازی مناقصه‌ها: پیشگیری از سوء استفاده گروههای سازمان یافته جنایی از تشکیل مناقصه و نیز پیشگیری از سوء استفاده از این گروهها از مجوزهایی که دولت برای فعالیتهای تجاری صادر می‌کند؛ یعنی تسهیلاتی که دولت برای

۹۵۴ مباحثی در علوم جنایی

فعالیتهای تجاری قرار می‌دهد مورد سوء استفاده قرار نگیرد؛ مثلاً هویت اشخاص شرکت کننده مشخص باشد.

(i) (d) پیشگیری از سوء استفاده گروههای سازمان یافته مجرمانه از اشخاص حقوقی از طریق ایجاد یک دفتر ثبت عمومی برای ثبت اشخاص حقیقی یا حقوقی که در ایجاد و اداره و مدیریت و تأمین مالی نقش دارند؛ یعنی شفاف سازی اشخاص حقوقی در تأسیس و اداره.

(ii) ایجاد این امکان از طریق دادگاه برای سلب صلاحیت قانونی از اشخاصی است که در ارتباط با یکی از جرایم مندرج در کنوانسیون محکوم شده‌اند. محروم کردن محکومین چنین جرایمی در هیأت مدیره.

(iii) تنظیم دفاتر ثبت ملی که در آنها نام اشخاصی که از عضویت در هیأت مدیره اشخاص حقوقی محروم شده‌اند ثبت و ضبط گردد. پس هدف این است که مجرمین حرفة‌ای با این دفاتر و سجل تجاری از حضور در مؤسسه دیگری محروم شوند. اینها اقدامات مربوط به پیشگیری در سطح اول است.

در ایران سازمان بهزیستی مطابق همین انواع سه‌گانه پیشگیری با جرایم مبارزه می‌کند.

(iv) تبادل اطلاعات موجود در دفاتر ثبت شرکتها؛ در دفاتر ثبت سابقه کفری اشخاص حقوقی باید عنداللزوم بین کشورهای عضو تبادل صورت گیرد.

۳. دولتها عضو تلاش خواهند کرد بازگشت اجتماعی محکومین را ارتقا دهند؛ یعنی زمینه بازپذیری محکومین را فراهم کنند. مثلاً برای مدیری که محکوم شده است دوره‌های بازپذیری به وجود آورند.

۴. دولتها عضو باید ترتیبی اتخاذ کنند که کارآمدی رویه‌ها و معیارهای اداری و قوانین را ارزیابی گردد تا بدین ترتیب آسیب‌پذیری آنها و نیز سوء استفاده از آنها بوسیله گروههای مجرمانه سازمان یافته شناخته شود.

جرائم شناسی ۹۵۵

۵. آگاه کردن مردم در خصوص وجود علل و شدت و تهدید جرم سازمان یافته در سطح جامعه اشاره دارد. این آگاهی بخشی باید از طریق مطبوعات و شرکت دادن فیزیکی مردم باشد.

توجه به درآمد مجرمین از ارتکاب جرم خساراتی که متوجه بزه دیدگان می‌گردد، سرمایه‌گذاری‌هایی که مردم برای جلوگیری از جرم انجام می‌دهند، سرمایه‌گذاری که دولت انجام می‌دهد و سرمایه‌گذاری‌هایی که بیمه برای ارتکاب جرم و جلوگیری از آن انجام می‌دهند.

۶. این بند مربوط به نقش مدیریتی و نظارتی سازمان ملل متحد در همکاری با دول عضو مقاضی در جهت توسعه اقدامات پیشگیری از جرم سازمان یافته فرامی‌می‌باشد.

دیگر کل سازمان ملل وظیفه دارد مشاوره و خدمات جرم‌شناسی در جهت جلوگیری از ارتکاب این جرایم ادامه دهد.

۷. اختصاص دارد به سطح دوم پیشگیری: دولتها عضو بطور مقتضی با یکدیگر و نیز با سازمانهای بین‌المللی و منطقه‌ای ذی صلاح به منظور توسعه اقدامات ذکر شده همکاری خواهند کرد.

از جمله شرکت در طرح‌ها و پروژه‌های بین‌المللی به هدف جلوگیری از جرم سازمان یافته است (پیشگیری‌های سطح اول و دوم بعد غیرکیفری دارد. اما در ثالث نظام کیفری دخالت می‌کند و در صدد پیشگیری از تکرار جرم است).

الف: منابع فارسی

۱. بوسار، آندره، برهکاری بین‌المللی، ترجمه نگار رخشانی، تهران، کتابخانه گنج دانش، ۱۳۷۵؛

۲. میر محمد صادقی، حسین، حقوق جزای بین‌الملل، نشر میزان، تهران، ۱۳۷۷؛

۹۵۶ مباحثی در علوم جنایی

۳. بسیونی، شریف و ادواردو تر، درآمدی بر درک جرم سازمان یافته، ترجمه

محمد ابراهیم شمس ناتری، مجله حقوقی و قضایی دادگستری، شماره ۳۴، بهار ۱۳۸۰؛

۴. زان دوگارد، چالش جرم سازمان یافته، ترجمه مهرداد رایجیان اصلی، مجله حقوقی و قضایی دادگستری، شماره ۳۱، تابستان ۱۳۷۹؛

۵. آدام. س. بولوکوس و گراهام فارل، جرم سازمان یافته و قاچاق مواد مخدر:

تلاشهای سازمان ملل متحد، ترجمه مهرداد رایجیان اصلی، مندرج در مجموعه مقالات شش جلدی همایش بین‌المللی علمی کاربردی (جنبه‌های مختلف سیاست جنایی در قبال مواد مخدر)، جلد سوم (مجموعه مقالات برگزیده) ناشر روزنامه رسمی کشور، چاپ اول، ۱۳۷۹؛

۶. پی، ولی‌المیز، سی، فلورز، سازمان مجرمانه و اصلی و قاچاق مواد مخدر، ترجمه منصور رحمدل، همایش بین‌المللی علمی - کاربردی جنبه‌های مختلف سیاست جنایی در قبال مواد مخدر، جلد سوم ، ۱۳۷۸؛

۷. ژاک بوریکان، برهکاری سازمان یافته در حقوق کیفری فرانسه، ترجمه علی حسین نجفی ابرند آبادی، مجله تحقیقات حقوقی دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی، شماره ۲۲ و ۲۱، زمستان ۱۳۷۶ تا تابستان ۱۳۷۷؛

۸. رضا پرویزی معاذه پالرمو علیه جرایم سازمان یافته فرامی، مجله امنیت، شماره ۱۷ و ۱۸ سال چهارم، آذر و دی ۱۳۷۹؛

۹. محمد ابراهیم شمس ناتری، سیاست کیفری ایران در قبال جرایم سازمان یافته با رویکرد به حقوق جزای بین‌الملل، رساله دوره دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۸۰؛

۱۱. علیرضا شمس ازهای، جرم سازمان یافته و بررسی مصاديق آن در حقوق موضوعه ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد جزا و جرم‌شناسی، دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۹؛

جرائم شناسی ۹۵۷

۱۲. سلیمی، صادق، جنایات سازمان یافته فرامی، تهران صدا، بهار ۱۳۸۲.

ب: منابع انگلیسی^۱

23. Bleeker, karin , The initiatives of European union against organized crime , International Review of penal Law , vol 20, No 3-4, 1999.
24. Problems and Dangers posed by organized Transnational Crime in the VARIOUS regions of the world , Transntional organized Crime , No 31 vo 1, summer 1995.
25. Georges Picca , TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME, International Annals of Criminology , Vol 39-1/2 , 2000

12. Abadinsk, Howard , organised crime , 6th ed , Belmont, Wadsworth 2000.

13. Albense , Jay , organized crime in America , 2nd ed , ohio, CinCinati, 1989.

14. Albini, Joseph , The American Mafia Genesis of a Legend, New yourk , 1971.

15. Dito, E, organized Crim-Cross culture Studies , Totowa , New Jerseg, 1986.

16. Kellg, Robert. J, Encyclopedia of organized Crime in the united states , westport , Greeprees, 2000.

17. kennes, Dennis. G.and o.Finckenaver, Organized Crime in America , U.S.A , word worth , 1995.

18. Lyman , Micheal D.and Gargw.Potter organized Crime, 2nd ed , New jerseg , Prentice- Hall Inc, 1994.

19. Rhodes, Robert P.organized Crime; Crime Control Vs. Civil Liberties , New yourk , 1984.

20. Hindesmith , Alfred R.organized Crime , The Annals of the American Academy of Politied a social Science , No 211 , September, 1991.

21. Ruggiero, Vincen zu , organized and corporate crime in Europe, Great Britain , Darmouth P.CL, 1996.

22. Torr, James D., organized Crime , Sandiago U.S.A , Green harne press Inc , 1999.

^۱. برای اطلاعات بیشتر در زمینه این منابع ر.ک. رساله دکتری محمد ابراهیم شمس ناتری، دانشگاه تربیت مدرس.